

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROVINCIAL LIBRARY
UKRAINIAN LABOR NEWS
The Provincial Library
City
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada
Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday
SUBSCRIPTION RATES:
Per year\$4.00
Per half year.....\$2.00

РІК XIII. Ч. 3 (1521). ВІВТОРОК, 6 СІЧНЯ 1931. WINNIPEG, MAN. TUESDAY, JANUARY 6, 1931. No. 3 (1521). VOL. XIII.

ШАПОВА КОНФЕРЕНЦІЯ КРАВЕЦЬКИХ РОБІТНИКІВ У ВІННІПЕГУ

В нарадах взяло участь около 50 делегатів, які репрезентували 27 шапів.—Звіти делегатів виявили, що майже у всіх шапах підприємці зривають платню.

ВІННІПЕГ, 4 січня.—Старанням Індустріальної Юнії Кравецьких Робітників відбулася тут сьогодні шапова конференція кравецьких робітників, в якій взяли участь представники зі всіх відділів кравецької індустрії. Було присутніх около 50 делегатів, які репрезентували 27 шапів.

Звіти делегатів виявили, що майже в кожній шапі підприємці зривають платню. В шапі Джейкоба Краї клоук-мейкером зривано платню на 10 відс., а також сподіюються, що буде зривана платня для форієрів. Цих останніх позбавлено надвишки платні, яку вони побирали за овертайм.

В шапі Оутерію Гармент клоук-мейкером зривано платню від 10 до 25 відс.

В шапі Мейд Вел Гармент дано повідомлення робітникам, що наступного сезону вони мусять працювати на ніс ворк.

В шапах, де виробляють оверролси, дівчата мусять не раз чекати цілий день на матеріал (воми працюють на ніс ворк). Цим робітницям часто виходить на день лише по 45 центів.

А тепер зривається їм платню ще на 25 відс.

Ці шапи є під контролею компанійної юнії Юнайтед Гармент Воркерс, яка нічого не робить, щоб зарадити положенню. Коли робітниця говорить бізнесовій агентці юнії про зривання платні, вона відповідає, що платні не зривається, а навпаки, каже вона, бос плавить ще за багато, а в інших шапах платню вже зривано.

Таких "оборонців" мають робітники й робітниця в компанійній юнії. На першій сесії конференції, що відбулася сьогодні рано, вибрано комісію, яка має виготовити резолюції для кожної секції кравецьких робітників відносно конкретної праці та предложити свій звіт на наступній сесії.

Масовий мітинг усіх клоук-мейкерів відбувається в середу, 7 січня, в год. 8.30 вечером, у Либерті Темпл, на розі-вулиць Прічард і Салтер. Усі українські робітники, що працюють у тій галузі кравецької індустрії, повинні прийти на цей мітинг. На мітингу буде говорити український промовець.

ТОВ. ТИМ БАК ОТРИМАВ 3,010 ГОЛОСІВ

Про вислід міських виборів у Торонто, які відбулися на новий рік, не маємо покищо ніяких відомостей, крім депеші до денної капіталістичної преси. З цієї депеші довідуємося, що тов. Тим Бак, кандидат Комуністичної Партії до ради контролерів, отримав 3,010 голосів. Кілько голосів дістали два комуністичні кандидати на алдерменів, а саме т.т. Бойчук і Шур, депеша не згадує.

Коли взяти під увагу страшний терор торонтоської поліції, яка не дозволила комуністичним кандидатам відбутися від одного мітингу в сали чи під відкритим небом, яка розбивала всі спроби влаштувати виборчі мітинги й брутально була партійних промовців, то число голосів, отриманих тов. Баком, є досить поважне. Досі ли один комуністичний кандидат в Торонто не отримав стільки голосів.

ПОВСТАНЦІ УБИЛИ 8 АМЕРИКАНСЬКИХ ЖОВНІРІВ У НІКАРАГВІ

МАНАГВА, Нікарагва, 2 січня.— Підчас сутички між Окоаталом і Аналі, в північній Нікарагві, повстанці убили в середу рано вісьмох американських жовнірів і двох поранили. Пораниених привезено сюди вчора аеропланом.

Звідомлення до військової квартири кажуть, що атак повстанців був виконаний під проводом Мігуеля Ортеза, помічника Августіна Сандіна, провідника нікарагванських повстанців.

Військові звідомлення кажуть, що підчас сутички вбито 11-ох повстанців і що найменше чотириох поранено.

Атак наступив, коли американська патруля з десятиох жовнірів направляла недавно збудовану телефонічну лінію. Боротьба тривала дві години, поки всі американські жовніри не були вбиті або поранені.

В пошукуванні за повстанцями, які знищили американську патрулю, вислано військо, яке перешукує тепер горбки й джунглі коло Ачуани, де відбувся бій. Цілий день на новий рік американські аероплани були надзвичайно активні, бомбардуючи патрулі й старіючись віднайти повстанців, але всі ці заходи okazалися безуспішними.

СІНКЛЕР ЛУІС ПОІДЕ ДО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ.

БЕРЛІН, 25 грудня.— Сюди приїхав із Швеції американський письменник Сінклер Луїс, який отримав нагороду Нобля з літератури. Він побуде деякий час у Німеччині, а потім виїде до Рад. Союзу.

1,300 УБИТИХ ВУЛЬКАНОМ.

БАТАВІЯ, Ява, 29 грудня.— Останні підрахунки виказують, що підчас вибуху вулкану Мералі близько два тижні тому загинуло 1,300 людей. В додатку до убитих, кількості осіб є загублених. З вулкану дає впливає пісок і лави, але життя людське не є тепер загрожене, бо цілу околицю евакуовано.

200,000 англійських ткачів виходять на страйк

РОБІТНИКИ БАВОВНЯНОЇ ІНДУСТРІЇ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ЗАВЕДЕННЯ НОВОЇ СИСТЕМИ В ТКАЛЬНЯХ, НА ПІДСТАВІ ЯКОЇ КОЖНИЙ РОБІТНИК МАЄ ПРАЦЮВАТИ НА ВІСЬМОХ ТКАЦЬКИХ ВАРСТАТАХ, ЗАМІСТЬ НА ЧОТИРОХ, ЯК ЦЕ БУЛО ДОТЕПЕР.

МЕНЧЕСТЕР, Англія, 3 січня.

— Сьогодні є малі вигляди на те, що підприємство вдасться не допустити до страйку у бавовняних фабриках, який має розпочатися в понеділок.

Секретар ткацької юнії заявив, що не бачить найменшої можливості, що між теперішнім часом і понеділком може виникнути щось таке, що могло би змінити положення.

Він сказав, що страйк може обняти 200,000 ткачів, однак неможливо подати докладне число, бо невідомо ще, кілька фабрик поспробують завести в понеділок нову систему, на підставі якої один робітник має працювати на вісьмох ткацьких варстатах, замість на чотириох, як це було дотепер.

Вчора вечером скликано спе-

ціальний мітинг представників фабрикантів і робітників, але він не привів до ніякого результату. Мітинг обговорював домагання підприємців, щоб подвоїти число ткацьких варстатів, припадаючи на кожного робітника.

Провідники робітників заявили, що вони викличуть на страйк робітників у кожній фабриці, де буде заведена в понеділок нова система — вісім ткацьких варстатів на одного робітника, замість чотириох.

Нова система вже є заведена на спробу в кількох фабриках за обопільною згодою підприємців і робітників. На вчорашньому мітингу робітники домагалися негайно заперестати цю спробу з новою системою, але підприємці відмовилися це зробити.

ТРОХ УБИТО В ПОЛІТИЧНИХ СУТИЧКАХ

ЕССЕН, Німеччина, 2 січня.— Робітники в 20 копальнях вугілля в Рурській басейні вийшли сьогодні на страйк, на який не дали "дозволу" офіційній трейд-юнії, що є під проводом реформістичних соціал-демократів. Кажуть, що страйк викликано під впливом агітації комуністів.

Серед вуглекопів панує велике обурення з приводу того, що около 300,000 з них отримали повідомлення, що від 15 січня вони будуть відправлені від праці. Після тої дати їх будуть приймати назад до роботи, але лише за-меншу платню.

СУПЕРЕЧНІ БРИТІЙСЬКІ ЗВІДОМЛЕННЯ ПРО ПОВСТАННЯ В БУРМІ

Останні звідомлення з Бурми, де вибухло повстання тубильців проти британської влади, говорять більше про смерть мимого провідника повстання, як про хід самого повстання. Розуміється, всі ці звідомлення походять з британських урядових жерел і написані воїни в прихильнім до британської влади дусі.

І так депеша з Рангуну під датою 2 січня каже, що британське військо дисталося вкільці до "палати" провідника повстання, що була укрита в джунглях. Воно заняло її після гострого бою, в яким 30 повстанців убито й одного жовніра поранено.

В "палаті" знайдено тіло неживого провідника повстанців. Він помер на пропасницю. Бритійці називають його загадочним чоловіком і кажуть, що він планував стати королем.

В інших кімнатах "палати" знайдено набої, динаміт і гасуліну. Бритійські жовніри сконфіскували це все й забрали з собою, а самий будинок спалили.

Інша депеша з Рангуну під датою 2 січня каже, що британське військо заняло згадану "палату" або твердиню повстанців, але самий провідник повстання втік. Підчас атаки на твердиню, каже депеша, військо вбило 17 повстанців і около 60 взяло в полон.

Після спалення "палати" і прогнання повстанців глибоко в джунглі, каже одна депеша, військо повернуло до Таравадді.

Друга депеша каже знову, що військо за всяку ціну старається зловити провідника повстання, бо як довго він остане на волі, повстання може знову вибухнути кожної хвилі.

В КОПАЛЬНЯХ ПІВДЕННОЇ ВАЛІ ВИЙШЛО НА СТРАЙК 150,000 МАЙНЕРІВ

КАРДІФ, Валія, 1-го січня.— У вугільних копальнях південної Валії розпочався сьогодні генеральний страйк майнерів. На страйк вийшло 150,000 робітників, а з тими, що були без праці попередньо, загальне число непрацюючих майнерів виносить около 230,000.

Рівночасно "робітничий" уряд робить старання закінчити страйк і з цією метою скликає в суботу мітинг консілейшен борду південної Валії, на яким будуть взяті під увагу домагання й претенсії обидвох сторін.

КАРДІФ, Валія, 3 січня.— Мітинг консілейшен борду, що старався привести до закінчен-

ВУГЛЕКОПИ РУРЩИНИ ВИЙШЛИ НА СТРАЙК

БЕРЛІН, 2 січня.— Підчас політичних сутичок у різних сторонах Німеччини, що мали місце на новий рік, вбито три особи й багато поранено.

Два члени республіканського Райхсбаннеру померли від кулі, які вони отримали підчас сутички з фашістами в Берліні.

В Штутгарді вбито одного фашіста підчас вуличної боротьби з комуністами, а в Готі протівники фашістів пробували висадити бомбою головну квартиру фашістів. Крім поранення одної жінки й вибиття вікон, цей вибух зробив мало шкоди.

БРИТІЙСЬКЕ ВІЙСЬКО ВБИВАЄ ПОВСТАНЦІВ У БУРМІ.

ТАРАВАДДІ, Індія, 2 січня.— Тут отримано відомість, що в селі на схід від Сітквну повстанці стріляли на британське військо, яке відкривало вогонь і вбило 15 повстанців.

В іншій сутичці, що мала місце в окрузі Таравадді, британське військо вбило 10 повстанців і п'ятьох поранило.

Звідомлення каже, що в цій випадку повстанці вийшли з джунглів з трох сторін і почали обстрілювати британське та бурмійське військо. Проти них звернено скоростріли і завдавши їм згадані втрати, прогнано їх назад у ліс.

В ЛИСТОПАДІ ЗБАНКРУТУВАЛО 250 БАНКІВ.

НЮ ЙОРК, 26 грудня.— Не має одного дня, щоб не наспівали вістки про закриття дальших банків. Протягом одного місяця листопада збанкрутувало більше як 250 банків.

День пер рідвом закрито чотири банки в трох стейтах. Усі вони мали сотки тисяч доларів депозитів.

СІЕНАРСЬКИЙ РОБІТНИК УБИТИЙ ПРИ ПРАЦІ.

ВІННІПЕГ, 3 січня.— На сіенарській ярді у Форт Рудж загинув учора вечером при праці свичмен Вільям А. Кошел, який мав 48 років. При свичуванні вагонів на нього наїхала льокомотива й тяжко його поранила. В дорозі до шпиталю він помер.

М. ГОРКИЙ ЗА ВИЗНАННЯМ СРСР АМЕРИКОЮ.

СОРЕНТО, Італія, 27 грудня.— Американські кореспонденти відвідали тут учора російсько-го письменника Максима Горького, який заявив у розмові, що Злучені Держави повинні визнати Радянський Союз. На запит, чи хотів би він приїхати до Америки, Горький відповів, що не має найменшої охоти туди їхати.

Сузання Рос, студентка Гай Скул і активна членкиня Ліги Комуністичної Молоді, зістала успендована зі школи після її арештування за розповсюдження робітничої літератури. Росправа відбудеться пізніше. Влада провадить цю кампанію шораз далі, тероризуючи

РОБІТНИКИ ВІННІПЕГУ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ПОЛІЦІЙНОГО ТЕРОРУ

На масовім мітингу ухвалено резолюцію, яка домагається звільнення тов. Юена й інших робітників у Торонто та покарання тих, що відповідали за побиття комуніста.

ВІННІПЕГ, 4 січня.— Сьогодні по полудні відбувся в Українськй Робітничій Домі великий масовий мітинг українських і польських робітників, на яким промовці говорили про останні події на Західній Україні, де шаліє фашістський терор, та про поліційний терор у Канаді.

Після вислухання промов присутні робітники й робітниця ухвалили одноголосно резолюцію протесту проти переслідування революційного робітничого руху та проти подвійного терору в Канаді. Резолюція звучить:

"Цей масовий мітинг українських і польських робітників Вініпегу, зібраних в Українськй Робітничій Домі 4 січня, рішучо протестує проти переслідування й терору, застосовуваних проти робітничих організацій та їхніх провідників у Канаді.

Недавня хвиля арештувань провідників безробітних у Венкуері, Келгарі, Едмонтоні, Мус Джо, Вініпегу, Торонто, Ге-

милтоні й Монреалі є свідомством фашістських стремлень з боку капіталістичних урядів великої масовий мітинг українських і польських робітників, на яким промовці говорили про останні події на Західній Україні, де шаліє фашістський терор, та про поліційний терор у Канаді.

Ми дає протестуємо проти арештувань робітничих провідників підчас виборчої кампанії в Торонто, де тов. Там Юен, промовляючи від імені комуністичного кандидата, був не лише арештований, але й брутально побитий поліцією після арештування. Ми домагаємося звільнення тов. Юена і його товаришів та покарання тих, що відповідали за цей брутальний винок.

Цей мітинг прирікає енергічно боротися й мобілізувати робітників Канади до повалення капіталістичного ладу та встановлення уряду робітників і бідних фермерів, які будуть правити країною не в інтересах капіталістичної класи, але в інтересах робітників і фермерів Канади".

Докладніше про самий мітинг пишемо на іншій місці.

ВІННІПЕГСЬКА ПОЛІЦІЯ АРЕШТУЄ РОБІТНИКІВ ЗА КОЛЕКТУ ДЛЯ КРОЛ

ВІННІПЕГ, 4 січня.— Терор вініпегської поліції поширює вже й на тих робітників, що займаються колектою на оборону товаришів, арештованих за активну участь у боротьбі робітничої класи.

Сьогодні рано, як було повідомлено в нашій газеті, Канадська Робітнича Оборонча Ліга влаштувала колекту по робітничих домах у Вініпегу, Іст Килдонап, Елмвуд і Ст. Боніфес.

Підчас цієї колекти вініпегська поліція арештувала тов.

П. Гиндюка й т-ку П. Кравченко, які колектували в Елмвуд. Їх відставлено на поліційну стацію у Вініпегу і аж пізно по полудні звільнено за бейлом по 50 доларів за кожного.

Є це перший випадок, що вініпегська поліція арештувала когось за таку колекту.

Є це ще одним доказом більше, що пануюча класа у Вініпегу, під проводом фашістського мейора Веба, уживає всіх засобів у своїй кампанії переслідування й терору проти робітничої класи.

ВЛАДА ВИКИДАЄ РОБІТНИЧИХ ДІТЕЙ ЗІ ШКОЛИ В МОНТРЕАЛІ

МОНТРЕАЛ, 30-го грудня.— Місцева влада розпочала організувати атак на робітничі організації й бойових робітників у Монреалі. Капіталістична класа концентрує всі свої сили для здавлення революційного руху, брутально розбиваючи демонстрації й пікетові лінії, самовладно закриваючи сали й арештуючи бойових робітників під найменшим претекстом.

Цей атак спрямований також проти робітничого дитячого руху. Шкільна влада, орудаючи капіталістичної класи, провадить кампанію переслідування й дискримінації робітничих дітей, що належать до своєї класової організації.

Сузання Рос, студентка Гай Скул і активна членкиня Ліги Комуністичної Молоді, зістала успендована зі школи після її арештування за розповсюдження робітничої літератури. Росправа відбудеться пізніше. Влада провадить цю кампанію шораз далі, тероризуючи

робітничих дітей і загрожуючи їм виключенням за приваєжність до Піонерів або якої іншої робітничої дитячої організації.

Робітники Монреалу мусять піднести сильний протест проти цієї нової хвилі переслідування в школах та домагатися права для робітничих дітей належати до робітничих дитячих організацій.

Скликається конференція з метою започаткувати широку кампанію серед робітників Монреалу й організувати наші сили для відбиття цього нового атак. Лише при активній підтримці всіх класово свідомих робітників та осіб, зацікавлених у такім русі, зможемо ми успішно повести боротьбу проти шкільної влади.

Домагайтеся негайного припинення до школи Сузання Рос! Приходіть на конференцію родичів шкільних дітей, що відбудеться 11 січня, в годині 10.30 перед полуднем, під ч. 62 Rachel East.

UKRAINIAN LABOR NEWS
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A LIMITED BY-LAW COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND McGRIGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ
 газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українській Робітничій Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$4.00

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.
 Редакція за оголошення не відповідає.

БЕНЕТ ДАЛІ ГОДУЄ ФАРМЕРІВ ОБІЦЯНКАМИ

"КАЗАВ ПАН, ЩО ДАСТЬ КОЖУХА — ТЕПЛЕ ЙОГО СЛОВО"

Ось вже тиждень проминуло від того часу, як прем'єр доміняльного консервативного уряду Бенет виголосив 30 грудня минулого року довго-очікувану промову — "історичну промову" про "допомогу фермерам". На ту промову очікували фермери західної Канади — бо буржуазна преса з пару тижнів перед тим день в день настроювала фермерів, що приїде Бенет на захід і скаже щось таке, від чого зараз же фермерів полєкшає.

Бенет також неабияк готувався до цієї промови: відбував засідання з своїми міністрами, конферував з банкірами, поробив зміни в керівництві гвіт пудом і тільки після того вирушив в дорогу, в саме серце продукції канадської пшениці — в Ріджайні, щоб там виголосити свою так довгоочікувану над всіма промовами.

Перед нами повний текст його промови. Багато чули її й через радіо просто з уст самого Бенета. І на всю ту промову фермери, для яких вона спеціально виголошена, можуть тільки сказати: "Казав пан, що дасть кожуха — тепле його слово". Від такого бомбастичного промовця, як Бенет, що мав так виразно формулювати свої домагання на імперіальній конференції в Лондоні, можна було таки сподіватися виразнішої промови-обіцянки. Але, видно, що цілком інакше стоїть справа домагатися для себе від других, а зовсім інакше, тоді, коли треба давати самому, та щей кому давати? Фермерам!

БЕНЕТ ШАСЛИВИЙ, ЩО УСНУВ КОНКУРЕНТІВ ДЛЯ КАНАДІСЬКИХ КАПІТАЛІСТІВ.

Що ж сказав Бенет в Ріджайні? Сказав він те, що може сказати капіталіст, поставлений боронити інтереси своєї класи. Сказав, що коротко був час, щоб щось зробити, але проте він "вивів країну із стану економічної депресії й привів її в нову еру просперіті" й то після дев'ятилітнього нездалого господарювання лібералів.

Безробіття вже виликуване. Бенет навіть дні відраховував, скільки безробітні виробили до 1 грудня. А найзаятіше зі всіх безробітних працює міністер праці Робертсон. Просто ідеальний міністер. "Коли я скажу вам, що він додав тільки десять урядовців до свого штабу... то можете собі уявити його здібності" — каже Бенет.

Про тарифу говорить Бенет. Чому її встановлено? Тарифу на довіз товарів з-за кордону, товарів, що їх робітники й фермери купують, встановлено не тільки тому, щоб не допустити їх довозу до Канади з інших країн, але тому, щоб дати канадським промисловцям нагоду конкурувати з тими доведеними товарами. Значить, коли до Канади довозувано різні машини із Злучених Держав і продавано їх тут по тій самій ціні, то тоді канадські промисловці не могли конкурувати з ними. Зараз же, коли довіз цих товарів спинено, то канадські промисловці взагалі не мають з ким конкурувати. І Бенет заявляє:

"Я є щасливий, що можу вас повідомити, що канадські промисловці зможуть кооперуватися з урядом, щоб досягнути ті цілі, які ми мали на думці".

Кожний розумний чоловік і без запевнень знає, що Бенет чується щасливий і що це шаста підляють усі фабриканти. Але фермер, той фермер, до якого Бенет приїхав говорити, чи він чується щасливий тим, що канадські фабриканти не мають вже конкурентів на свої виробі й можуть встановити на них такі ціни, які їм захочеться?

ЗНОВУ СТРАШНЕ ОПУДАЛО — РАДЯНСЬКИЙ "ДОМПІНГ", ЯКИМ БЕНЕТ ЛЯКАЄ ФАРМЕРІВ.

Безробіття — Бенет знову вертає до нього й заявляє, що неможна переробити за день того, що робилося 9 літ. Але, не журіться: "що я сказав в часі виборів, те кажу й зараз", що "наше майбутнє таке велике й таке запевнене", що Бенет просто дивується чому люди журяться нинішнім лихом.

І так далі в такій самій дусі. Коли ж дійшов Бенет до "найделікатнішої" частини своєї промови, до пшениці, то тут впершу чергу вводить він, в гру "російську небезпеку". Отой "преференсе", що його Бенет поставив руба на імперіальній конференції, це проти "російської пшениці". І поки британський уряд не ухвалить закону, щоб в Великій Британії люди не їли хліба з радянської пшениці, доти це буде болюче відбиватися, не тільки на канадській пшениці, але й на англійських фермерах. Побачивши, що не може переконати Томаса, Бенет залишив конференцію й пішов між англійських фермерів в Англію розпитувати, з чієї пшениці вони хочуть їсти хліб. І от один фермер сказав Бенетові, що через радянську пшеницю він самий втратив по 25 доларів на акрові.

І навіть зібравши ці факти, Бенет таки не переконав Мекдоналда, ні Томаса. Але почекайте, потішає Бенет фермерів, нехайно вони, Томас та Мекдоналд, на другий рік приїдуть до Оттави; то тут ми з ними інакше поговоримо.

ЧЕКАВ ДІД НА ОБІД І БЕЗ ВЕЧЕРІ СПАТИ ЛІГ.

Не чекаючи оттавської конференції Бенет поїхав до Франції. Там справа пішла, як по маслі, бо французький уряд є дуже настроєний проти СРСР і загарантував Бенетові, що купити від сім до дев'ять мільйонів бушлів канадської пшениці з врожаєм 1930 року. Але й тут шаста пресміялася над Бенетом, бо не вспів він відіхати, як уряд Тардіє рішав в дубину. Однак, Бенет запевняє, що й новий уряд не зречеться того приречення, що його зробив Бенетові старий уряд.

Що ж далі? Де якась конкретна обіцянка допомога фермерам?

І не має в промові Бенета. Сталих цін на пшеницю уряд доміняльний встановити не може — це справа провінціальних урядів. А коли б такі ціни й встановити, то Канада в порівнянні до своєї продукції так мало споживає пшениці, що це ніякого ефекту на загальне лихо не мало б.

Що ж робити, де вихід? — таке питання насувається, коли читаємо далі промову Бенета. "Ніодни горожанини цієї країни не повинні терпіти з голоду, з браку одягу, притулку й палива" — відповідає Бенет. Що це — кліни, чи просто пущена на вітер фраза, яка нічого не коштує? Бо говорити таке, коли сотки тисяч робітників і фермерів терплять страшну нужду, це ж гірше насмішки. Правдою є, що не повинні терпіти, гдє... терплять! Ще й як терплять! Терплять навіть другий раз вже пусту балаканину Бенета.

Терплять тоді, коли Бенет потішає фермерів орієнтальним ринком (Китаєм), французькою гарантією, яка нікому нічого не гарантує, бо навіть коли б Франція купила сім чи дев'ять мільйонів бушлів, то минулими роками вона значно більше купувала.

Китай? Ні, про Китай ми поговоримо іншим разом. Довкола китайського ринку снуються зовсім інші спекулятивні пляни, що коштуватимуть один бильон доларів, якими треба здешити визвольний рух в Китаю.

На ділі ж гарантія Франції, потішування Китаєм — це те само, що оповідали глобдному про смачні марципани.

БЕНЕТ ОБІЦЯЄ СТВОРИТИ ЩЕ ОДНУ ПРИВАТНУ КАПІТАЛІСТИЧНУ КОРПОРАЦІЮ, ЯКА ЗБІЛЬШУВАТИМЕ ЗАДОВЖЕНІСТЬ ФАРМЕРІВ.

Створення приватної корпорації, яка визичувала б фермерам гроші для переходу до мішаного фермерування. Що це за допомога? Хіба ж тепер ті приватні корпорації не викидають фермерів з фармів за довги? Хіба фермерів і без тої спеціальної Бенетової корпорації не гуять довги до самої землі? Гуять, фермери це знають, а зараз Бенет обіцяє їм ще нову ланку.

Як докінчиться дорога до залузу Годсон, як побудуються туди нові брєнчі, тоді... може встановитися ціни за перевіз на основі т. зв. угоди Кроує Нест Пес. Коли то це воно буде, а в Оттаві вже зробили великі очі з тої Бенетової заяви. Видно, що президент спіарської залізничі Біті з Бенетом про це не вмовився, як про мішані фарми та про здешевлення продукції пшениці.

Найважливішою заявою Бенета про негайну допомогу фермерам треба було б уважати — "допомогу провінціальним урядам для заосмотрення фермерів безплатною поживою, одягом і насінням".

Та тільки й це так було сказане, що ніяк серйозно цієї обіцянки брати не можна. Загально ж ціла промова — це обіцянки, такі самі, як і в часі виборчої кампанії: потішування кращими часами, новою ерою, що в цій Канада має вихати на банкірсько-консервативному возі. Ціла промова — це просто "казав пан, що дасть кожуха — тепле його слово". Обіцянки пусті, нічим конкретним не підтримані.

ГОЛОСИ ФАРМЕРСЬКИХ ДІЯЧІВ ПРО ПРОМОВУ БЕНЕТА

ПРЕЗИДЕНТ ЗЛУЧЕНИХ ФАРМЕРІВ АЛБЕРТИ ТА ПОСОЛ ГАРЛЕНД ПРО ПРОМОВУ БЕНЕТА.

Президент Злучених Фермерів Алберти Вуд сказав, що "фермери на заході будуть невдоволені з браку конструктивного характеру в промові прем'єра".

"Не був такий дефінітивний у своїй промові, як я сподівався" — каже Вуд.

"В промові Бенета нема абсолютно нічого для західних продуцентів пшениці, навіть справедливості" — сказав Е. Д. Гарленд, посол доміняльного парламенту З.Ф.А. з Бов Ривер. Далі Гарленд каже, що спроби дістати орієнтальний ринок для канадської пшениці роблено вже через кілька останніх років минулим урядом і пудом і нічого з того не вийшло.

Правду каже Гарленд, але певно минулий уряд не обіцяв китайським генерал-бандитам один бильон доларів позички на здешення визвольного руху трудящих.

ПРЕЗИДЕНТ ЗЛУЧЕНИХ ФАРМЕРІВ МАНІТОБИ ПРО ПРОМОВУ БЕНЕТА.

Президент ЗФМ Ворд каже: "паліативні методи, як це їх Бенет пропонує, не вилічать хвороби західних рільників". Ворд каже, що треба здешевити кошти продукції пшениці, щоб фермери могли конкурувати на світовім ринку без пониження свого життєвого рівня.

"Так довго, як західний фермер буде дібною коровою й тигаровим конем для певних східних інтересів, так довго він залишиться в безпомічному, збанкрутованому нинішньому положенні" — каже Ворд.

Ворд здивований браком якихось основних пропозицій в промові Бенета. Цілу промову Бенета можна схарактеризувати, каже Ворд, такими словами: "Це я вилічу ваші хвороби й поставлю ваше господарство на ноги, збільшивши кошти гродукуції".

ПРЕЗИДЕНТ ЗЛУЧЕНИХ ФАРМЕРІВ КАНАДИ ПРО ПРОМОВУ БЕНЕТА.

Джордж Г. Вільямс, президент З.Ф.К., сказав, що публіка була дуже здивована промовою Бенета. Коли на початку вона слухала його з увагою, то при кінці була знеохочена й розчарована.

Перестудіювавши цілу промову Бенета, каже Вільямс, дуже мало я можу знайти в ній для фермерів.

"Там нема мови про гарантію цін на пшеницю, які покрили б кошти продукції товару чи то в продажі на світовім чи на домашнім ринку, як нема і натаку на допомогу федерального уряду в справі зниження коштів продукції через зниження процентів на довгах, коштів за перевіз, цін на машинерію чи на опал" — каже Вільямс.

РЕПОРТЕР "ФРІ ПРЕС" ПРО МІТІНГ БЕНЕТА.

Репортер вінніпегської "Фрі Прес" описує мітінг Бенета. Він каже, що тисячі людей приїхали за багато миль довкруги, щоб почути, що каже Бенет.

"Вони дефінітивно хотіли знати, якої допомоги вони можуть сподіватися в теперішнім майже безвихіднім положенні. І після цілогодниньої промови вони не знали більше, як те, з чим приїхали. Навіть заява Бенета, виголошена з великим натиском, що "ніодни горожанини цієї країни не повинні терпіти з браку поживи, одягу, притулку або опалу", зацілила велику більшість людей холодними.

"Що люди хотіли знати — це коли і яку допомогу вони дістануть. З політичного боку це була дуже хитра промова, але в цій промові не було того, чого люди очікували.

"Люди розходилися домів дуже розчаровані, їхні голови не стали розумнішими, їхні серця не стали лекшими від того, що вони почули від Бенета" — каже "Фрі Прес" репортер.

ТІЛЬКИ БРЕКЕНОВЕ СЕРЦЕ ЗАПІПАЛОСЯ З РАДОСТИ.

Однак гріхом було б казати, що всіх серця такі закамяті, як це описує репортер "Фрі Прес", Манітобського прем'єра Брекеня серце мало не вискочило з радости, так його розбовтала промова Бенета.

А вінніпегський мейор Веб каже, що це була найліпша промова, яку він коли чув, а головню така промова, якої він вповні сподівався.

"Якщо рільники хочуть, щоб їх трактовано однаково, то вони мусять бути приготівані також дати все іншим класам населення Канади".

Якщо справді промову Бенета можна вважати за хитрий дипломатичний викрут, то заяву Веба треба уважати найдурнішою, що її взагалі "дипломат" може зробити. Бо що вже ті гедавні фермери можуть дати тим якимсь іншим класам, коли у них і так вже все забрано?

МАСОВИЙ РОБІТНИЧИЙ МІТІНГ В УКР. РОБ. ДОМІ У ВІННІПЕГУ

В неділю, 4 січня 1931 року по полудні відбувся в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу масовий робітничий мітінг, на якому виступило ряд промовців. Говорено на мітінгу на різні сучасні теми.

Перших двох промовців — т-ка М. Виноградова й т. М. Король говорили про українські масові організації, визнаючи їхнє значення та закликали робітничтво ставати членами ТУРФДім та його секцій. Коли т-ка Виноградова апелювала головно до жінок, то Король апелював до родичів, щоб послали до організації своїх дітей — молоді. На початку промови т. Король звернув увагу на те, що в селі не видно нашої молоді. І це вже не першина. Навіть коли б молоді не мало свого промовця, то на такому мітінгу вона повинна бути присутня, а її таки не було.

Потім промовляв т. Форкін від компартії та від КРОЛ. Тов. Форкін звернув увагу на поліційний терор по цілій Канаді, на побиття поліцією комуністичних промовців на виборчій мітінгу в Торонто, на арештування в Мус Джо, Венкувері, на засуді т. Біті на рік в'язниці у Вінніпегу. КРОЛ бере під свою оборону всіх тих арештованих робітників і визнає робітничтво до допомоги — моральною й матеріальною.

Слідуючим промовцем був т. Юрчук від польського робітничого товариства. Промовляв він в польській мові — головно про положення в Польщі й на Західній Україні. Присутні ширю вітали промову польського товариша. Потім т. Юрчук перейшов до канадської теми. Він навів документи, як польська шляхта у Вінніпегу співробітничала з канадськими фашистами, як однодуть польське імміграційне товариство рекрутує польських робітників і висилає їх до Порт Артур, щоб там їх вжити проти безробітних. Але висилають їх тільки після того, як ті зложать присягу, що будуть поборювати комуністів і що будуть вірні сучасній Польщі, Канаді й консервативній партії.

П'ятим з ряду промовцем був т. Шатульський. Він напочатку коротко висловив останні події на Західній Україні — навів підсумки жертв і втрат від польсько-фашистських погромів, а потім перейшов до відношення до цих погромів і до цілого визвольного руху української буржуазії. Промовець читав із "Діла" заяви та інтерв'ю петлюрівців, як вони по рабській складають чолобитні перед польською шляхтою. Потім згадав про "нову політику" ундо-радикальних послів в польському союмі, що ані одним словом не запротестували в польському союмі проти кровавих погромів на Західній Україні, але що далі складають свої запевнення польській шляхті, що вони остануть її вірними — головно, що вони готуються до походу з польською шляхтою на Радянську Україну.

Перейшовши до Канади, тов. Шатульський прочитав з "Укр. Голосу" деякі уривки про те, як то "знав бог, що робити" що не дав держави в руки петлюрівцям, але одночасно прочитав також із старих чисел того самого "Укр. Голосу", як то він цілий час боронив тих, яких тепер називає Каїнами.

Але чомує ті добродії у Вінніпегу ані словом не скла- жуть людям, хто й чому заборонив їм протестуційну демонстрацію й віче проти польської шляхти, що мало відбутися 14 грудня. Люди в Канаді, прочитавши, що похід не відбувся "з незалежних причин", готують подумати, що люди не прийшли протестувати, що може дощ падав, а може у Вінніпегу того дня був землетрус? Чому пані не скажуть, що мейор Веб, за яким вони три тижні перед тим так працювали в міських виборах — заборонив похід і віче? Чому не хочуть сказати людям правди й ховаються за якісь "незалежні причини"? Бо бояться, щоб ціла Канада не дізлася правди.

Далі промовець сказав дещо про "стрілецькі громади", як вони, побачивши, що "власної держави" не можна збудувати через те, що забагато є українських організацій та партій,

а організували ще одну. Промовець читаючи їхній "Новий Шлях" і побивав їх їхніми власними статтями. Їхній шлях заведе тих, які з ним йдуть, тільки під дурного хату, як вже не раз заводив їх в минулому. Який їхній шлях — про це найкраще свідчить саскатунська подія, де ті петлюрівські худігани прикидали позицію на робітничий мітінг. У відповідь на це в селі задумало "ганьба їм". Тільки з робітниками, тільки в робітничих організаціях місце усім тим українським робітникам, які борилися в різних арміях за інтереси галапазіа, а не за інтереси свого трудового народу.

Мітінгом провів т. В. Н. Колісник і після кожного промовця говорив дещо від себе та давав свої замітки. По промові т. Шатульського т. Колісник перетав резолюцію протесту проти поліційного терору, яку всі присутні прийняли одностайно. Також заряджено було добровільну колекту в користь КРОЛ на оборону жертв поліційного терору в Канаді.

Мав ще промовляти т. Войтишин, але через пізній час проголошено, що т. Войтишин промовлятиме на двох вечірніх концертах, що того вечера мають відбутися в Укр. Роб. Домі.

Загально мітінг був дуже добрий, успішний при переловненій селі.

Присутний.

ЗАХІДНЯ УКРАЇНА.

КАТІВСЬКИЙ ЗАСУД.

В процесі, що на протязі кількох днів відбувався в окр. ронному суді в Замості проти 6 членів Сельробу-Єлности оголошено такий присуд: Стефана Проця, Володимира Возняка і Фелікса Козака засуджено на 6 років важкої тюрми кожного окрема. Якова Федорчука, Володимира Марчука і Андрія Бацюка засуджено кожного на 4 роки важкої тюрми.

Цей кровавий засуд зробив велике враження на всіх, навіть на кореспондентів фашистської преси. Цілий злочин засуджених, що вони яко члени Сельробу-Єлности симпатизували КПЗУ!

МАСОВІ АРЕШТУВАННЯ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ ВІДБУВАЮТЬСЯ ДАЛІ.

В останніх часах польська поліція перевела труси і арешти в селі Колиндинах (Чортківщина), в Любичі Князівській (Равщина), в Колодирбах (Заліщина), в Кочичнях, в Рудні біля Львова, в Кулдиці і Станіславівщині. В Кулдиці поліційні кати побили 23 листопада дуже важко шевця М. Потерейка.

СЕЛЯНИ НЕ ДАЮТЬ ГОВОРИТИ УНДО-РАДИКАЛАМ.

В Коломийському повіті ундо-радикали не могли відбутися ні одного віча. Всюди, де дробували, їм селяни не дали говорити. На всіх ундо-радикальних вічах промовляли члени протифашистського роб'ельського блоку.

Також єврейська буржуазія (сіоністи) скликала віче в Косові, але з таким самим "успіхом", як і українська. На вічу сіоністів промовляли представники роб'ельського блоку. Зібрали на вічу єврейські працюючі заявили себе за протифашистський роб'ельський блок.

В Гірчу (Любачів) відбулося віче при участі 200 селян. Говорив промовець протифашистського роб'ельського блоку. Селяни протестували проти карних експедицій.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

Українська буржуазія на службі у польської шляхти

УНДІВСЬКО-РАДИКАЛЬНІ ПОСЛИ ДО ПОЛЬСЬКОГО СОЙМУ ЗАНЯЛИ СТАНОВИЩЕ З ПОЛЬСЬКОЮ ШЛЯХТОЮ ПРОТИ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.—АНИ ОДНИМ СЛОВОМ НЕ ЗАПРОТЕСТУВАЛИ В СОЙМИ ПРОТИ ПОГРОМІВ УКРАЇНСЬКИХ СІЛ.—ОРГАНИ ПІДСУДЧИВ ХВАЛЯТЬ УНДІВЦІВ.—ПЕТЛЮРІВСЬКИЙ ЧУРА СКЛАДАЄ ПОДЯНУ ПОЛЬСЬКІЙ ШЛЯХТІ ЗА ПОГРОМИ НА УКРАЇНСЬКИХ СЕЛАХ.—ТАКА ПРОДАЖНЯ ПОЛІТИКА УКРАЇНСЬКОЇ БУРЖУАЗІЇ.

ПЕТЛЮРІВСЬКА ПРОГРАМА УНДО-РАДИКАЛІВ В ПОЛЬСЬКІМ СОЙМІ

Ундо-радикальна парламентарна репрезентація голосить похід на Київ з польською шляхтою.

Українська буржуазна газета "Діло" помістила в останньому числі кілька статей під загальною назвою "Українська Парламентарна Репрезентація на порозі нових завдань", де виложено план політики ундо-радикалів. Коли львівська газета "Сила" написала з приводу цього статтю, то польська цензура сконфіскувала. Тепер "Сила" наводить уривки з тих статей з "Діла" та голоси польської преси.

В статті "Засадничі речі", що була надрукована в "Ділі" ч. 265, пишеться між іншим так: "...лічче торочення про "протидержавний характер" українських політичних виступів вполює однаково в польське як і українське громадянство пересвідчення, що ми, українці, стоїмо на "засадничому противпольському становищі". Така упрощена й поверховна "дефініція" політичного обличчя українського життя, доводить до цілого ряду грубих непорозумінь, шкідливих однаково для справи правильного зорієнтування наших сусідів, що і для — ясної кристалізації політичної думки серед нас самих".

Далше "Діло" пише так: "До обов'язків (ундо-радикальних послів) належить завжди пригадувати своєю громадянству бесумнівний факт, що актуальною є справа української держави над Дніпром. Тому Українська Парламентарна Репрезентація, як виразник всеукраїнської національно-політичної думки (чуєте!) мусять своїми виступами допомагати актуалізації визвольницьких змагань наших братів за Збручем. Шож торкається галицько-волинських земель, то українське населення цих земель мусять кріпшати культурно й економічно, щоби своїми інтелектуальними силами, а коли треба то й кадрами ідейних борців, наслідуючи світлий приклад Січових Стрільців допомагати будівництву української держави над Дніпром. Які будуть західні границі будучої української держави, це питання не сьогоднішнього дня; воно буде вирішене між будучим українським урядом, який засідатиме у Києві та Польщею..."

Значи наперед, що така "політична думка" ворожа масам західно-українського населення — ундівські політики борються такими словами: "Політично зрілі, та національно свідомі маси зрозуміють це або інстинктивно відчують і не кидатимуть каменем на своїх провідників".

Може не каменем, а чимсь гякчим кинути!

У відповідь на статті "Діла" польські газети, а зокрема санданійське "Слово Польське", помістило великі статті, де з радістю вітають таке становище української буржуазії, називаючи це "тісною співпрацею з польським урядом".

Москофільський "Рускій Голос" в статті "Пропозиція "Діла" пише так: "УНДО робить розумно, коли стає в Польщі на польській державній платформі, бо тільки в цей спосіб може воно допомогти своїй народів".

Все виразно сказане, і подання непотрібні. Маса працюючих дадуть також виразу відповідь.

Таку то раболізнницьку гідь виливає мерзотний петлюривець з "Української Ниви", редактор тої самої газети, що нею не раз так послуговався "Укр. Голос", на шпальтах польсько-кошачьох преси. Для петлюривців шляхетська Польща — це спасителька, перед "маєстатом" якої петлюривські негідники бють рабські поклони.

Не далекий той час, коли трудящі Західної України дадуть їм продажний душ покусати тої ласки, якою польський фашизм годує тепер селян Західної України. Українські селяни пригадають колись усім петлюривським та ундівським негідникам Дебеславів, Ілачев, Гаї та сотки інших сіл, що по них ріками пролилися кров і сльози українських селян.

ПОЧАТКОВЕ ШКІЛЬНИЦТВО НА ЗАКАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Закарпатська Україна має тепер 663 народних шкіл, з того 392 українських (руських), 145 чеських, 13 німецьких, 5 українсько-мадярських і 3 румунських. Між учителями є 684 українців, 263 чехів, 168 мадярів, 28 євреїв, 22 німців, 3 румуни. Учнів є 58,196 українців, 14,339 мадярів, 12,977 євреїв, 3,473 чехів і словаків та 68 поляків."

Отже на 58,196 учнів українців є 663 школи, на 3,473 чехів і 145 чеських шкіл! Тай кажуть, що чехи збираються давати Закарпатській Україні автономію!

ЯК ПЕТЛЮРІВСЬКІ НЕГІДНИКИ ПО РАБСЬКОМУ ЦІЛУЮТЬ ТОЙ НАГАЙ, ЯКИМ ПОСІЧЕНО СПИНУ УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯН

У варшавському "Експресі Поранному" з 12 грудня поміщена розмова з послом Петром Пенним з Волині п. з. "Представники українського народу під прапором польської державності", яку подаємо нижче.

"Ворожа супроти Польщі пропаганда — каже смердячий петлюривець — роздула по цілому світі сензаційні описи згодних актів терору на південно-східних окраїнах, якого жертвою наче б то паде (як кажуть німецькі шоденники) спокійне русинське населення, гноблене "карними експедиціями".

"Частина українських політиків пішла на руку очевидним цілям антипольської пропаганди, витворюючи оману загального ферменту серед населення наших південно-східних кресів, але вислід останніх виборів з адокументував ясно (підчеркнення "Е. П."), що широкі маси українських виборців відмовляють права репрезентувати себе ріжним українським провідникам, вихованим в атмосфері політичних канцелярій Відня чи Харкова.

"Польський та український народи пережили спільно 150-літню російську неволю. Українська та польська інтелігенція спільно боролася з російським царатом, гартуючи в цій боротьбі свою волю. Вузли тієї приязни, завязані у спільній боротьбі, виявлялись такими сильними, що спаяли зі собою польський та український народи.

"Спільна боротьба з більшовицькою інвазією 1920 року, похід на Київ під кличем "За нашу і вашу свободу", що його кинув маршалок Пилсудський, звязали нас ще більше. Коли ж величезним зусиллям створено "чудо над Вислою" і московські війська назавжди відпалили з Волині, український народ на Волині прийняв польську державність як свого спасителя.

"Нашу лояльність для Річпосполитої і її маєстату ми виявили ширю й виразно підчас побуту п. президентом Р. П. на Волині 1929 р. Нашу вірність для держави виявляємо ширю й отверто, посилавши до війська своїх синів, даючи податки і виконуючи без застережень всі обов'язки, які держава на своїх горожан накладає".

Перед коломийським судом присяглих зачалася дня 25 листопада розправа проти т. т. Винюника Мирослава і Ропара Гриця (19 літ) під закидом злочину 65 параграфу, — за промову на похороні тов. Кундревича в Кобаках, який помер на сухоту, що дістав в тюрмі в Коломиї. Тов. Винюник і Ропар сидять вже 7 місяців в тюрмі.

80 ЛІТАКІВ — ЧЕРВОНИЙ ПОВІТРИНИЙ ФЛОТ.

22 листопада одночасно в містах Радянського Союзу в Москві, Ленінграді, Харкові і інших містах — ТСО Авіахем передав Червоній Армії 80 літаків, збудованих на кошт трудящих. Москва передала 21 літаків, Харків 11, Ленінград 10, а інші міста від 6 до 10 аеропланів кожне.

БІЛИЙ ТА ЧЕРВОНИЙ ФРОНТ В БАГАТОМІЛЬЙОНОВІМ КИТАЮ

На 11 грудня на 3-ті роковини Кантонської Комуні, в Китаї відбувся I з'їзд Рад робітничих, селянських та червоноармійських депутатів. З'їзд зібрався в такий момент, коли збройну боротьбу між Чан Кай-Ші та генералами Фен Юй-Сяном та Ен Сі-Шіном наче закінчено і в країні нібито спокійно. Але це спокій тільки про людське око, а на ділі в Китаї дедалі глибшає криза та хаос.

Лідари Кумінтану знову галасують про "мир" та "об'єднання Китаю", але всі це самі м'ятають, що такими самими пишними словами кумінтанці не раз кидалися протягом 3-ох років кровавого панування цієї партії. Тимчасом перед нами такі факти: Чан Кай-Ші повернувся мов "переможць" на південь, у Нанкіні справляють "славетний триумф" побіди над північ. генералами, а водночас Чжан Сюе-Лян, який оце недавно став "ширим прихиль-

ОРГАНИ ПІДСУДСЬКОГО ВІТАЮТЬ ЗМІНУ УНДІВСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

"Газета Польска", орган бляоку Пилсудського поздоровляє ундівців за "річеве прихильне відношення до уряду". "Слово Польське" радіє, що ундівці й радикали стали "на ґрунті безоглядної державної приналежності Волині й Червінської землі до Польщі".

Головний орган Бе-Бе (пісудчиків), у Варшаві "Газета Польска" з 3 грудня помістив статтю "Вибори й національні меншини", в якій читаємо: "Помічаємо... цікавиту зміну настроїв серед поодиноких національних меншин, яка найяскравіше зазначилася на східних землях і в Східній Галичині".

"Вимова результатів останніх виборів була така сильна, що поділяла на неприданих дотепер політиків УНДО. "Діло", головний орган цього напрямку, піддає ґрунтовній критиці дотеперішнє відношення ундівських провідників до Польської Держави та методи їхньої політичної діяльності. Заповнає ревелайційні, в порівнянні дотеперішнім відношенням і практикою, річи, — розглядає можливість голосування українців за державним бюджетом, чого дотепер не було ані разу, передбачує можливість річевого прихильного відношення до уряду".

Вдаряє в словах "Газети Польської" брак якихнебудь застережень. Немає ні слова згадки про це, якої щини домагається українська буржуазія за вірність Польщі, себто не згадано про це, що "Діло" виразно висунуло домагання "визволення" наддніпринської України. Треба це розуміти так, що мовчанка значить стільки, що згода.

"Ця справа поставлена багату виразніше в "Слові Польським", яке помістило (5 грудня) передову статтю, присвячену петлюривській політиці західно-українській буржуазії. "Слово Польське" розглядає

в своїй статті поодинокі політичні тенденції, які, на його думку, діють на західно-українських землях, спинається на петлюривській пропольській тенденції й вітає її, як "згідну з державною й національною радією Річпосполитої".

"Слово Польське" характеризує петлюривську тенденцію, яка знайшла свій відгомін у статтях годового органу цілого "західно-українського буржуазного табору" ("Діло"), цими словами: "Пропольська (петлюривська) тенденція стоїть на ґрунті безоглядної державної приналежності Волині й Червінської Землі до Польщі, але прямує натомість до зрівняння федераційного вузла, який лучить Київ із Москвою, шкловитого унезалежнення (!) України й опертя її незалежності на Польщі проти Росії".

Схарактеризувавши петлюривщину ундо-радикального буржуазного табору, "Слово Польське" приймає цю політику й пише: "Ясно, що тільки ця тенденція так волю українського руху не є сепаратистична у відношенні до Польщі, І ТІЛЬКИ ВОНА Є ЗГІДНА З ДЕРЖАВНОЮ Й НАЦІОНАЛЬНОЮ РАДІЄЮ ПОЛЬЩІ".

На іншому місці, побороючи вишеполяків, які не доцільноють федераційної політики Польщі, "Слово Польське" пише, що петлюривщина "може стати знярядям констрування Сходу через Польщу" і називає вишеполяків божевільними, коли вони того не розуміють.

"ЗЕЛЕНА ПОЛОНИНА"

"Зелена полонина" — стріжень театрального сезону в Америці. І що лайдивніше — це негритянський твір. Автор — негр, артисти негри. Американці в цій пєсі за-

хоплює релігійна сторона справи, бо драма дуже благочестива: головну роль в ній грає... сам господь бог. Драма антихудожня, пристосована до примітивної психики негра, оберненого у християнство. "Зелена полонина" зображає події з першої книги Буття старого завіту. Бог на сцені з'являється у вигляді негритянського настора в котелку, у фраківі, з парасолою, з сивою бородою. Далі ми бачимо Адама й Еву. Вигнання їх з раю. Авель і Каїн. Нарешті, глядачі любуються з перших спокуючих і розпнуених людей, мешканців Содому й Гоморини. Змальовано цих старозавітників на взір п'янешких неробучих і невірних люмпенів фергитянського кварталу. Бог із квартирки на театральному небі з незадоволенням споглядає своїх безпутних дітей. Нарешті, не витримує, злізає з неба, знаходить Ноя і дає йому інструкції щодо збудування ковчега.

Сцена наповнюється водою, на воді плаває ковчег, де сидить Ной з родиною. Взагалі вся драма така паївна, що може задовольняти тільки художні потреби дуже низькокультурних дикунів.

І, проте, "культурні" американці валом валють на вистави цієї бездарної драми. Успіх такий великий, що англійські священники — трохи культурніші, бо більше бояться, щоб з них не глазували безвірники, вимагають заборонити вистави цієї драми в Англії. Вони називають її блузнирською, бо бог з'являється у фраківі й котелку, що йому, на їхню думку, зовсім не личить.

Але в Америці жадний піп не протестував проти цієї драми. Успіх її там пояснюється тим, що американська буржуазія з усіх буржуазій є вискочка, що не встигла надбати ще досить культурного доску. Ця драма задовольняє благочестиві настроя та дикунські смаки всіяких "свинячих", "нафтових" та інших "королів" та новоспечених мільйонерів. А величезні шари ще менше культурної дрібної буржуазії саїно йдуть за своїми верхами. Після знаменитого "малп'ячого процесу" "Зелена полонина" для Америки явище цілком природне.

М. Бажанов.

СУДЯТЬ.

Перед коломийським судом присяглих зачалася дня 25 листопада розправа проти т. т. Винюника Мирослава і Ропара Гриця (19 літ) під закидом злочину 65 параграфу, — за промову на похороні тов. Кундревича в Кобаках, який помер на сухоту, що дістав в тюрмі в Коломиї. Тов. Винюник і Ропар сидять вже 7 місяців в тюрмі.

все це створює ілюзію, начебто "переможць" нанкінці справді здійшли мир і навіть не думають готувати збройну боротьбу проти Чжан Сюе-Ляна. Проте, коли ближче придивитися до справжнього становища, виявляється, що все це старий і не раз повторюваний маневр до якого так само вдався кілька місяців тому Чан Кай-Ші, коли пильно готувався до боротьби з Еном та Феном.

Поруч із готуванням нової боротьби проти Півночі нанкінський уряд надзвичайно старанно опрацьовує план так званого "викоринювання комунізму" та "об'єднання села". На конференції військових на чальників у провінції Гонань, Гобей та Цзянці, що відбулася в Угані, постановлено взяти з кожної провінції 6—8 військових літаків, 8—10 військових кораблів та від 3 до 8 дивізій, щоб провести цю кампанію. Чи інших провінцій призначено комісарів, які мають керувати боротьбою проти комуністів. Ці цілком певного джерела стало відомо, що Чан Кай-Ші збирається спочатку "запровадити лад" на своїй території, тобто "подолати через-

робітників та селян власні каїонерки. Вдовж цілої річки Янцзи розташовано канонірки англійського, американського та японського імперіалізму, що обстрілюють Червону армію на обох берегах. Отож 17 жовтня японський військовий корабель "Талі Мару" обстріляв Червону армію в Пенцзо. Другого дня цей корабель разом із китайським зноб обстрілював червоноармійців, але дістав гідну відповідь — випали з гармат Червоної армії. Під Сосю на Янцзи імперіалісти, відкривши гураганний вогонь, обстрілювали Червону армію протягом півгодина з кулеметів та гармат. Недавно бия Санчавану американський військовий корабель зробив 270 пострілів на тамтешній частині Червоної армії. Обурені борці за радянську владу в Китаї відповідають імперіалістичним хизакам не тільки суворими заходами оборони, а й активною пропагандою серед чужоземних моряків. Матроси закордонних пароплавів, які прибувають до Шангаю, розповідають, що на обох берегах Янцзи, більш як у 20 місцях, видно на великій

відалаї червоні прапори та транспаранти з написами. "Підтримуєте Червону армію! Хай живуть ради!" Часто-густо серед моряків поширюють відозви англійською мовою, де закликають клясових братів солідаризуватися з Червоною армією та скерувати зброю проти своїх офіцерів. Недавно поширено видану англійською мовою відозву ЦК компартії Китаю.

На червоному фронті, отже, триває завзята боротьба за справжнє визволення Китаю. Вона ще більше загостриться й ширшатиме. До цього має прислужитися склякакий на 11 грудня I, всекитайський з'їзд Рад, де, маючи обрати центральний радянський уряд для всіх радянських районів і накреслити дальші завдання. Трудящі Китаю ще вище піднесуть прапор Рад, прапор китайської революції і підуть до нових перемог, до остаточного утворення Вєскитайської Радянської Республіки.

Чи — год.

Товариші! Відновляйте передлату на "Українські Робітничі Вісти"!

Не звільняйте кроку в кампанійній праці за членством ТУРФ Дім! Йдіть глибше в трудящі маси з робітничою пресою і книжкою!

ОТАК КРУТИТЬСЯ КОЛОС КОЖНОГО РОБІТНИКА ВСЕ В ОДНУ СТОРОНУ...

Саскатун, Саск.
Це було ще спочатком осені. Приїшов я одного разу до шпиталю в Саскатуні питати за роботою. Я вже довгий час був без праці і з нічого було мені жити. В шпиталі сказали мені трохи почекати. Чекаю я. За якийсь час довідуся, що саме при будові нового французького шпиталю один з отих панів, що живуть легко з праці робітників, кидав чималу суму грошей на підваланні отій будові і підлимавав це, щоби робітники, зайняті при будові, не взибирали отих грошей. На його приказ робітники мусіли скоро замуровувати оті гроші, якнайшвидше.

Нащо це зроблено, не знаю. Здогадується хіба, що пани ворожать собі на щастя. Хочуть, щоб отой шпиталь новий приніс їм як найбільш знеки. Хто-ж віде до того шпиталю? Звичайно, робітник, якого поймають машини в праці, та знищать здоровля усякі компанії наганячі, погонюючи робітника.

Ото чому треба було отому панови кидати квотра в замурованні підвални нового шпиталю. Щоб шпиталь не стояв порожній, щоб в йому було повно хворих і знещених здоровля робітників, а враз з ними, щоб в шпиталю напливали нові суми багко запрацьованих центів отими шпитальними костюмерами.

В. Д.

МАЙНЕРІВ З ГОЛІНДЖЕРСЬКОЇ МАЙНИ ВИВОЗЯТЬ ДНЯМИ І НОЧАМИ ДО ШПИТАЛЮ

Тімміс, Онт.
В Голінджер майні є право, що кожний робітник може стати нагайцем, хто тільки робить провакатором, підлимаючим і вірним панським наймитом. Хто лише не противиться запровадженій системі спід-ап, хвалить її і допомагає всякими ділами здобувати нові рекорди спід-ап — може стати нагайцем.

Щоб спід-ап був поцярливою метою при праці, компанія поділила робітників перівною властною. Робітники, щоб не агинуть в холод і голоду, несуть себе в жертву компанійному спід-ап.

Амбулансе день і ніч возить голінджерських робітників до шпиталю. Один страив руку, той страив око, тому ногу вірвало, а цьому крижі поломало, і так нічно день за днем, день за днем... Голінджер своїм спід-ап продукують для світу нових інвалідів, а для себе мільйони доларів золота.

Щоб прикрити злочинні діла голінджерської компанії, боєні заповняють робітникам: — Не квапся, будь озорожний і т. д.

В той же самий час, придувають нові способи ще сильцішого визиску, щоби за спід-ап системою дух винерти в робітників при праці за тих вісім годин.

Боєні провакують і проганяють радикальних робітників, до раджує компанії і помагають їй якнайбільше з робітників видотити їхньої сили в праці.

Приїде боє між робітників такий ніжний і живильний "френд", дасть закурити, поговорить, пожартує, снітає про життя, здоровля, фамілію, по жаліє робітника, що малу плату побирає на утримання такої великої сім'ї та й каже:

— Йдіть ви вдвох на 207 крокат мокувати, там буде на яку годину роботи, я поговорю сьогодні про вашу малу платню з капітаном.

Приїшли робітники на призначене місце, дивляться, а цеї роботи за тиждень двоє не скінчили. Хоч як важко було отій робітничій заїмці, а боє казав за годину... Боє стоїть з другим і каже:

— Ви скінчили там роботу вчора?

Та... — О ді... Ви мусіли там як коні робити. Я маю для вас роботу нині на ч. 1800, на тій новій стовпі. Винертіть там 18 дір і вистріліть так, щоби виврат кат не менше як 7 фітів гли-

бою. За пару годин я пришлю мюкерів, щоби змокували видупачий камінь, а ви тимчасом звелете машини на 2750 — 14 крокат і там винертіте всім 7-футових дір і вистріліть. Робіть по малу, щоби вам цієї роботи стало хоч на п'ять годин. Тепер криза, безробіття по цілому світі, ото ж робіть по малу. Як скінчите скорше, то поховайтесь де, щоби вас капітан не бачив і відпочивайте.

Коли ж оті робітники подадуться за тією роботою, що її мали б скінчити за "пару годин" як говорив боє, закинуться від тієї навалної праці, на яку треба витратити пераз цілі тижні.

Ось так "жаліють" боєні робітників. Одиких виправили скінчити роботу за годину, якої ї за 3 години не зробили, а той

другий "на 5 годин" той же за 20 годин не всіли робітники покинути. І хоч немає боє над робітниками, праця кипить на всі заставки, майнери лупають камінь, зливають його своїм потом і кровю. Кожна праця має зареєстрований рекорд спід-ап системи, кожного дня робітник здає перед боєсами рапорт зі своєї праці.

800 майнерів лупають денно 5,000 тонн каміня. Цей камінь в 1926 р. лупали 2,000 майнерів, а зараз одна трета з цих майнерів ту саму працю виконує.

Лунають каїни майнери останками своїх сил і здоровля, та, здається, вже не довго. Вони теж мусять вимрути самі за себе і боротьбою піти за країні умовини праці, проти спід-ап системи.

Майнер.

ІЩО Ж ТИ СКАЖЕШ ПЕРЕД БОГОМ НА СТРАШНОМУ СУДІ? — СПИТАЛА МЕНЕ ФАРМЕРКА

Ростави, Саск.
Якийсь час я працював на фармі в одного англійця. Він згодив мене за \$65 в місяць. Ми познайомились подорожі до його фарми, він знав за моє ім'я, а я за його. Я оповів йому, що на фармі треба всьо робити, а я не знаю коров доїти й не буду. На це погодився містер Дейві, заявивши, що в його є наймичка до корів.

Приїхав я на його фарму, він показав мені мого логівського коня, подав мені годинник будильник, якого вже накрутив на 3,45 год. рано. Рано слідуючого дня годинник вже будить мене. Ветав я, обмився і вкелкчуть до сніданя. Мій містер мене мовився, шептав щось, рухаючи губами. Перед мною вже було на тарелі 1 яйце. Взявся я за їду, та його жінка скричала на мене, щоби зачекати на хазяїна. Що ж, треба було вчинити волю фармерки. Вей вони кожного разу отак ворухили губами молитви. Пам'ять і ота наймичка теж носилася з книжечкою про "свентого оуба" (папу римського) і щораз заглядала до неї.

З отой наймичкою ми скоро познайомились. Вона походила з-під Кракова, була польська робітниця. Чимало я переконував її в тому, що не слід носитися з тією книжечкою, бо особа, про яку там пишеться, є далека від тієї правди, що потрібна для кожного робітника і робітничі. Хоч як важко було отій робітничій заїмці, а боє казав за годину... Боє стоїть з другим і каже:

— Ви скінчили там роботу вчора?

Та... — О ді... Ви мусіли там як коні робити. Я маю для вас роботу нині на ч. 1800, на тій новій стовпі. Винертіть там 18 дір і вистріліть так, щоби виврат кат не менше як 7 фітів гли-

бою. За пару годин я пришлю мюкерів, щоби змокували видупачий камінь, а ви тимчасом звелете машини на 2750 — 14 крокат і там винертіте всім 7-футових дір і вистріліть. Робіть по малу, щоби вам цієї роботи стало хоч на п'ять годин. Тепер криза, безробіття по цілому світі, ото ж робіть по малу. Як скінчите скорше, то поховайтесь де, щоби вас капітан не бачив і відпочивайте.

Коли ж оті робітники подадуться за тією роботою, що її мали б скінчити за "пару годин" як говорив боє, закинуться від тієї навалної праці, на яку треба витратити пераз цілі тижні.

Ось так "жаліють" боєні робітників. Одиких виправили скінчити роботу за годину, якої ї за 3 години не зробили, а той

другий "на 5 годин" той же за 20 годин не всіли робітники покинути. І хоч немає боє над робітниками, праця кипить на всі заставки, майнери лупають камінь, зливають його своїм потом і кровю. Кожна праця має зареєстрований рекорд спід-ап системи, кожного дня робітник здає перед боєсами рапорт зі своєї праці.

800 майнерів лупають денно 5,000 тонн каміня. Цей камінь в 1926 р. лупали 2,000 майнерів, а зараз одна трета з цих майнерів ту саму працю виконує.

Лунають каїни майнери останками своїх сил і здоровля, та, здається, вже не довго. Вони теж мусять вимрути самі за себе і боротьбою піти за країні умовини праці, проти спід-ап системи.

Майнер.

Приїхав я до корови і почав доїти. Тягну за дійки, молока немає. Я потягнув сильніше, а корова коннула мене ногою, що я таки добре відчув її удар. Я спочатку розізлився на неї, далі став її вговорювати, що все одно, не я так другий хтось буде її доїти, нічого не помогло. Я таки молока не відіду. Вже й фармерка присікся до мене, немає ж молока на снідання. Вона клене мене, проклинає й служницю, Бронку. Не помагаю, й вона мусіла сама водоїти корови.

Якось раз почала ота фармерка читати мені, чому я не доїюся. Вони всі мовлять, а я ні.

— Що ж ти скажеш перед богом, коли він покличе тебе на страшному суді? — спитала вона мене одного разу.

Що ж, говорю їй. Скажу просто, що в тебе боже стільки вір, що я не знав, котра правдива і тому жадний не вірив.

— Вір в нашу віру, вона най правдивіша!... — заговорила фармерка далі.

Якої ж ви віри? — питаю.

— Ми баптисти, відповідає вона.

Католики знов кажуть, що їхня віра найліпша, православні так само про те говорять, продовжую я свою бесіду.

Роззлютилася фармерка на мене, кляла-проклинала, а далі стала плакати... Зараз таки недовго містер Дейві мене прогнав з роботи, залятавши за ті дії, що я був у його. На дорогу сказав мені, що я йому здеморалізував родину у правдивій вірі, яку вони дотепер тримали. Я попрацював з Бронкою й пішов далі шукати праці.

А. Костюк.

НА ІІ. КОНФЕРЕНЦІЇ СЕКЦІЇ МОЛОДІ В ТОРОНТО ОПРАЦЬОВАНО ПЛАН ПРАЦІ НА МАЙБУТНЄ

Торонто, Онт.
На конференції Секції Молоді ТУРФДім в Торонто, Онт., зіхались делегати зі всіх частин провінції Онтаріо, як Солборн, Тімміс, Веланд, Гемптон й інших міст. Зіхались вони на це, щоби обговорити й намітити певний план праці на майбутнє, щоби було можна краще по-провадити працю надалі.

Зараз, коли класова боротьба більше та більше загострюється, робітникам потрібно підраховувати свої ради. Тому друга конференція Секції Молоді була більше серйозна й витримана. Вона важливіша тому, що зараз на робітничу молодшу буржуазія хоче вакинути сітку й при помочи патріотизму й мілітаризму відготувати її до майбутньої війни, яку імперіалісти готують проти Радянського Союзу. Кінить боротьбу на вулицях проти безробіття, за

ПРИХОДІТЬ ГРОМАДНО НА МІТИНГІ ТОВ. І. НАВІЗІВСЬКОГО!

Тов. І. Навізівський є зараз на короткій обїзді в Західній Канаді й він в дорозі з Венкувер до Вінніпегу відвідає такі місцевости:

ЛЕТБРИДЖ, Ата., 9 січня;
МЕДИСИН ГЕТ, 10 січня;
МУС ДЖО, Саск., 12 січня;
РІДЖАЙНА, Саск., 13 січня.

За браком часу т. Навізівський не може відвідати більше місцевостей, тому робітники околиці Колема, як Белвію, Гилкред, Блеймор і ін. повинні прийти на мітинг до Колема, а робітники Колгорст — прийти до Летбридж.

Мітинги відбудуться в Укр. Роб. Домах. Початок в 8-ій годині вечером. Слідить за оголошеннями на місцях!

різних комісій та комітетів.

Потім був звіт Секретаріату СМ про його діяльність, далі слідували доклади по різних питаннях як організаційний, освітній і мистецький. Над кожним докладом і звітом Секретаріату була дискусія. Молодь висказувала свої недомогли, підсумовувала свої здобутки. Підчас дискусії виявлялося, що праця по відділах СМ була дуже заведбана, а головною в освітній і організаційній діяльності. Також відношення між молоддю і старшими товаришами не полагождена як слід і треба подбати, щоби в майбутньому налагодити тісніші звязки. Між докладами були привітні від комсомолу, Провкому й ЦВК ТУРФДім.

По закінченню докладів резолюційна комісія виготовила резолюції по різних питаннях (резолюції будуть подані пізніше).

Також конференція виготовила план праці на майбутнє. Конференція більше звернула СМ дивом на виробництво, до молодих робітників, які працюють на фабриках. В найближчих днях буде а дуже мало робітників і робітниць, які працюють на фабриках. Ми мусимо звернути теж увагу на цю молодшу, що вже працює на фабриці. Вирішено брати активну участь в революційних ювіях та вступати в їхні ряди, співробітничати тісніше з комсомолом. Поширення організації між молоддю "Друзів Радянського Союзу", яка має на меті оборонити Радянський Союз від атаки буржуазії. Вирішено вислати по найменше двоє організаторів СМ в провінції Онтаріо і Квебек для оживлення праці по відділах на місцях.

Також рішення перевести дво-місячну кампанію від 15 січня до 15 березня за придбання 150 нових членів, з чого 50% молодих робітників і робітниць з фабрик, за освідженнем членства, влаштування курсу промовців, вечірні школи політграмоти, етінгазети і т. д. Змагання також мають відбутись між самими відділами, який краще виявляється в шій кампанії, той вістане у нагороду від Секретаріату СМ. Також ухвалено придбати 150 нових передплатників для "Бойової Молоді", 75 нових передплатників для газети в англійській мові "Йонг Воркер", 50 нових передплатників для "Йонг Камрейд", 300 нових членів для Робітничого Спортивного Товариства. На конференції Секції Молоді вирішено викликати Секретаріат Секції Молоді Едмонтона на загальноу працю за поданий час і програмову кампанію.

Тепер сльва за відділами та делегатами про переведення цієї кампанії.

Наше гасло повинно бути, перевести кампанію на 100%.

Фелікс.

ДВА КОНЦЕРТИ ОДНОГО ВЕЧЕРА

"Більшовики на видумки хитрі" — каже чоловік до другого, йдучи з другого концерту в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу в неділю, 4 січня — Придумали, каже, два концерти на один вечір та ще й дві лекції.

"Ім би здалася ще з одна отака сая" — відповідає другий.

І справді таки "ім здалася б" або ще одна така сая, або будинок в два рази більший. Бо кожної неділі сотки людей вертає за браку місця домі. А в минулу неділю вже не вернули, бо... "більшовики на видумки хитрі", як каже той чоловік.

Минулої неділі концерт в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу розпочався точно в 7-ій годині вечером. Хто прийшов пізніше, той йшов до шкільної салі. Але й там не сидів він дурно. Там він слухав лекцію, яку виголошував т. Пристав. Коли за стіною Дівоча Мандолінова Орхестра давала концерт при переповненій салі, то в шкільній салі відбувалася лекція. І та сая так була заповнена людьми, що люди стояли в коридорі.

В 9-ій годині концерт скінчився. Голова пояснив присутнім, щоби опустили салю всіма дверима й тим дали змогу зайти тим соткам робітників до салі, що були на лекції, або шобію прибули до дому.

Публика послухала, вишла й за 10 хвилин велика сая заповнилася новою публикою, а сотки тих, що слухали першого концерту — пішли ще послухати лекцію в шкільній салі. На жаль, шкільна сая й половини людей не вмістила.

Пів до десятої години почався другий концерт у великій салі — точнісінько з тою самою програмою. Але й на концерті, чи то пак на обох концертах промовляв ще до публіки т. А. Войтишин. Отже близько 2,000 людей одного вечера чули двох промовців і чули прекрасний концерт. Це було вечером. А в день також сая не дармувала, бо відбулося велике робітничє віче.

По моєму, то дуже добре придумали товариші при Укр. Роб. Домі. Бо жаль було дивитись, коли іншими неділями "сотки робітників" або вертали домі з під Укр. Роб. Дому з браку місця, або йшли до ворожачих робітничих салі. А як — хто бажає прийти скорше — може бути на концерті. Хто

прийшов пізніше — може йти на лекцію. Хто вийшов в 9-ій годині з концерту й не бажає ще йти до дому — може йти на другу лекцію. Два концерти й дві лекції. Добре.

Ще до самих концертів. Минулої неділі концерт був дуже добрий, аж забагатий на один раз. Це був цілий концерт молоді — молоді, що вміє грати, співати, танцювати різкі танки: українські народні танки, айриські та ще й матроський танок. Молодь, яка грає на мандолінах, на скрипках, на піано.

Співав також пару пісень хор відділу Секції Молоді. Це також добре. І коли треба тут зробити замітку, то хіба ту, що чомусь в хорі мало хлопців. Дівочі голоси замагають. А де ж наші хлопці? Я не раз їх бачу багату в Укр. Роб. Домі — чому ж їх нема в хорі, в хорі свого відділу?

"Хлопці, не піддайтеся", як каже Остап Вишня, бо бігме, встидно! Вас звоують ті курсанти, що вчаться в Укр. Роб. Домі англійської мови. Ви бачили, який великий мужеський хор створили вони?! І на вас не чекають.

До неділишних двоє концертів я додав би ще таку увагу: або зовсім промовця усунути, нехай його заступає лектор в шкільній салі, або промовця йо-йю обмежити гостро до 15 хвилин і не більше! Пів години — рішучо забагато. Так само по першому концерті — другий треба скорше починати. Треба справу поставити так, щоби концерт тягнувся не більше, як півтори години включаючи й промовця. Добрий концерт з доброю короткою програмою публіка любить. Довгий концерт публіку томить.

Друге — ріжкоманітність точок також дуже добре. Трохи музики, трохи співу, трохи танків, пару деклямацій і все. Люде йдуть на концерт, як на розривку, тож дати їм здорову розривку, корисну, повчачу, щоби вони вдоволені йшли з концерту.

Сталій слухач.

ПРИХОДІТЬ ЦІЄ СЕРЕДИ, 7-ГО СІЧНЯ, ДО УКР. РОБ. ДОМУ У ВІННІПЕГУ!

Револьційний рух, що хвилею залляв усі капіталістичні країни, охопив вже й трудящих фармерів. По усьому світі змагають бідняцькі фармери спаяти ще міцніше одноцілий фронт робітників і фармерів, щоби об'єднаними лавами вдарити на капіталістичну класу, класу угнітачів і визискувачів трудящих мас.

Трудящі фармери Канади теж заговорили могутнім голосом за єдиний революційний фронт з робітниками Канади й усього світу. Саме про оте питання заговорить цієї середи, 7 січня, в 8 годині вечером тов. ВОЙТИШИН в салі Укр. Роб. Дому у Вінніпегу.

ТРУДЯЩІ ФАРМЕРІ КАНАДИ У ВИЗВОЛЬНИХ БОЯХ

Оце й тема докладу тов. Войтишина, який увесь час відвідує трудящих фармерів Канади у найглухіших місцях і в самій глибині отих бідняцьких фармерів має змогу перевірити життя й визиск отих фармерів та їхні настрої і участь у визвольних боях з капіталістичною класою.

Доклад цікавий і на його повинні прийти усі трудящі Вінніпегу, щоби ближше пізнати свого революційного союзника у класових боях.

Освітком.

КЛИЧЕМО ТРУДЯЩИХ ВЕНКУВЕР ПРИБУТИ 11 СІЧНЯ ДО УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ!

Комітет Друзів робітничого руху кличе усіх трудящих Венкувер, Б. К. заговорити своїм могутнім голосом проти депортування чужинецьких робітників капіталістичною владою Канади. Вчас розгару класових боїв капіталістична клася намагається зробити пролім в робітничому фронті, вириваючи з рядів канадського пролетаріату найбодівших робітників, депортуючи їх з Канади до інших капіталістичських країни. Осьому депортуванню трудящих Канади самі працюючі мусять положити кінець.

Комітет Друзів робітничого визвольного руху у Венкувер устроює

В НЕДІЛЮ, 11 СІЧНЯ, В 2-ІЙ ГОДИНІ ПОПЕЛУДНІ В УКР. РОБ. ДОМУ У ВЕНКУВЕР

МАСОВЕ ПРОТЕСТ-ВІЧЕ

Приходіть усі, щоби запротестувати проти відслання чужинецьких робітників з Канади до інших країни! Станьте в обороні робітничих бойців, не дайте їх прогнати капіталістичною владою! Пам'ятайте, що сьогодні депортують одного, а завтра приїде черга і на вас. Ми мусимо всі трудящі постояти в обороні наших бойців і не допустити до їхньої депортації з цієї країни, де вони положили свої молоді сили і здоровля у боротьбі з капіталістичним гнетом і визиском. Всі вийтсь на отрій наш масовий протест-мітинг!

Комітет Друзів.

ШЛЯХ СТРІЛЬЦІВ І ВОЯКІВ УГА — ЙТИ ПІД ГАСЛОМ КЛАСОВОЇ БОРОТЬБИ

Виндзор, Онт.

В неділю, 21 грудня, відбулася в Українській Робітничій Домі в Іст Виндзор, Онт., масова віче бувших стрільців Української Галицької Армії. Скликав його на домагання українських робітників, бувших стрільців УГА, що належать до місцевих робітничих організацій і симпатизують з ними. Воно почалося в 8-й годині вечером. Але ще далеко до 8-ї години зала УРД була заповнена бувшими стрільцями УГА і робітниками, що хотіли послухати з уст стрільців, як українські корпусники провалять Західню Україну польським і всевітнім імперіалістом в минулому і як українські панки продовжають ту продажну роботу і досі.

А є тут в Іст Виндзор а пів дозена січовиків з під стегу "вон гад, вон флег, вон імперор", з під стегу смітниківого гетьмана Павла Скоропадського. Ті "сборники" для більшої відваги запросили собі дитроїтських січовиків, тих самих панських слуг, що недавно старалися зрівнати протестантийний мітинг дитроїтських робітників на Вест Сайд проти польсько-фашистського терору на Західній Україні. Вони там навіть вікна побивали в УРД. Їхні собрати там у старому краю помагали польській шляхті громити селян і робітників, а вони тут намагалися зрівнати робітничі протестантийні мітинги проти того терору. Роздають неабияку прислугу Пілсудському. Ті панські слуги навіть теж прийшли на віче.

Віче відкрив тов. П. Мокосій. Головою стрільці вибрали тов. Гнідою. Докладником був тов. Б. Михайлюк. У своїй півторогодинній промові він широко висловив, як українська буржуазія і її Пидарти тягли наших робітників, селян і шкільну молодь у світову війну, потім у війну українсько-польську, а далі у війну проти Радянської України і як вони викликали голодну, обдерту, тифозну галицьку армію до польських таборів у Вадювічах, Ланцуті, Бресті Литовському та в інших містах. Промовець теж висловив, як українська буржуазія і соціал-фашисти приготували тепер спільно з польською шляхтою війну проти Радянської України.

Після доповіді січовики з під стегу смітниківого гетьмана ставили свої питання, на які тов. Михайлюк відповідав дуже гучно, за що присутні нагороджували його грімкими оваками.

По заштак і відповідах голова дав слово стрільцям. До слова зголосилося кілька робітників, бувших стрільців УГА й оден пан січовик, назвиско йому пан — так січовики "гетьмана" Скоропадського зличуть себе.

Встав той пан січовик і почав свою плаксиву балаканину.

"Ми, каже він, українці бідні люди. Ми не мали доброго проводу. Ми провалили кров. Але тепер ми вже маємо добрих провідників, отже ми повинні збудувати соборну Україну під прапором..." Під яким саме прапором він такі нам не сказав, бо знайсь стрілець гукнув: "Шановала". Вчувши про прапор Шановала, публіка вибухла сміхом, а пан січовик роздубився, втратив голову, застогнав і щоби якось вийти з того положення по донім муканню крикнув "хай живе Україна". Релігійна його побратимість побачили, що не туди понали, валили й собі виходити. Їх підняли до двох дознів і виходячи, почали співати те саме "Не пора", яку співали наші панки, як віддали нас в руки Деушкіна і польської шляхти. Оден з них при виході викликав палцем кілька робітників з собою на двір.

Коли січовики вийшли оден робітник встав і сказав, що ті робітники, які вийшли з січовиками, не годяться з їх погляда-

ми, але що вони працюють у Вокер Фандрі, де той панський суджацький, що викликав їх, є нагайчем, то вони вийшли, щоби не втратити там праці. І справді за деякий час частина тих робітників повернула назад на мітинг.

При кінці мітингу виступили зі словами оден стрілець 9 бригади, 3 куреня, 3 сотні. Він сказав:

— Ви бачили тих людей, що тепер опустили салю. Ви знаєте, що це за бувші стрільці УГА? Це ті куркульські синки, що навіть ніколи фронту не бачили. Вони сиділи в тилу по різних командах, різних жандармеріях і на приказ корпусників здирали з селян останні черевки з широким ляміттям з плечей, які лишилися на їх ногах і плечах по небіжці Австрії. Ті ж самі куркульські синки гонили наших селян на підводи, а як не знайшли коней в стаї, то шукали за ними в скринях і за образами, причому вони рабували в селян останні їх гроші, останнє їхнє майно. Коли-ж який селянин відважувався ставити їм опір, то ці куркульські синки розправлялися з ними таким же самим способом, як тепер розправляються над західньо-українськими селянами польська салдатецька.

Ці куркульські синки тому тепер втікали з салі, бо боялися почути з наших уст слова правди. Вони теж боялися почути про те, як вони розстрілювали на приказ корпусників наших стрільців тільки за те, що ті, переходячи попри свої села, метушали домів змінити білизну. Притому бесідник навіть примір, як поручник Статкевич розстріляв у селі Кошичичах стрільців тільки за те, що той вступив до дому за чистий білизни. Другий стрілець зі салі підтвердив той факт.

Далі бесідник сказав на те, як корпусники розкрадали цілі магазини, цілі потяги різного майна, віддавали його своїм коханкам, пропивали з ними та продавали різним спекулянтам, а стрільці ходили обдерті і голодні.

Після промови останнього бесідника тов. голова прочитав резолюцію, яку всі прийняли одностайно повстанням з місць. По прийнятті резолюції присутні стрільці вибрали комітет з 7 товаришів, якому доручили скликати стрілецькі віча і вести між бувшими стрільцями УГА класово-освідомлюючу працю.

При кінці мітингу до паної організації ТУРФДім вислали 5 нових членів. На тому мітингу обговорювали теж стрілецькі і воїки УГА погромницькі поїди на Західній Україні і ухвалили резолюцію протесту.

Резолюція проти погромів на Західній Україні.

Ми, бувші січові стрільці і воїки УГА і робітники, зібрані в числі 350 в Українській Робітничій Домі в Іст Виндзор, Онт., в неділю, 21 грудня 1930 р., вислухавши докладів і обговоривши минуле й сучасне положення в нашому поневоленому польською шляхтою старому краю — шведовоємо го-стрій протест проти польсько-фашистських погромників, які свавільно бешкетують по українських селах, вивчають українські сільсько-господарські, культурні й освітні інституції, по звичичому катують українських селян і робітників, насильдують і задушюються над нашими матерями, сестрами, жінками й доньками.

Ми патнуємо угодовську політику українських буржуазних партій, яким не досить було того, що вони в 1918 — 19 роках асли на мавпій визвольний рух українського трудящого народу, запропорюючи стотисячну галицьку армію, віддали Західню Україну на уярмлення польської шляхти.

Українським панам, епіско-

пам і отаманам мало це дванадцятьлітніх страждань трудового українського народу під окупантською пансько-шляхетською владою, вони й тепі, як нікчемні раби-підліжки міжнародного капіталу й польської шляхти, творять угоду з польською шляхтою, та мостять шлях для нових жертв українських трудящих, підготовляючись разом з Пілсудським послати його "через Варшаву на Київ".

Гостро протестуючи проти печувалого польсько-фашистського терору на Західній Україні й патнуємо продажно-політичну української буржуазії, ми, бувші воїки Української Галицької Армії, закликаємо усіх січових стрільців, що опинились по цей бік океа-

ну, як і в старому краю, зрівнати з політикою отаманів як в старому краю, так і по цей бік океану і злучитися тільки в робітничих організаціях і йти під гаслом класової боротьби:

за вивільнення Західньої України під польською окупантською владою і з-під обійки української буржуазії, а за прилучення її до Радянської України.

Геть польсько-фашистських насильників з наших земель! Геть їхніх слуг — українських панів і отаманів!

Хай живе визвольна революційна боротьба українських трудящих мас!

Хай живе Західня Україна в злучі з Радянською Україною!

С. Гнідою, П. Мокосій, голова, секретар.

Недармо то в "Українській Робітничій Вістях" прищеплено назву петлюрівському "УГ" — рипинді, вона така й заслуговує на ту назву. Рипинді, значить на простій мові брехачка, сплетинщиця. Що ця назва писекам "УГ" якраз пристала, на те вказує кожнішнє членство "УГ", у якому немає, застєється, ні одного рядка, у якому була-б писана правда.

І пригадуємо собі, що дня 21 вересня писеки петлюрівського "УГ" і з нашої місцевості містечки також брехливі дописи.

Якбиш дописувач, підкурений православним петлюрівським каділом, написав в "УГ", що один товариш з тутешнього відділу РЗТ поховав свого батька і навіть не поставив хреста на його могилі, хоч отримав по батькові \$1,000 в спадщині.

Тутешній.

МИ МУСИМО ВЖЕ РАЗ УСУНУТИ ГАЛЬМО, ЩО СПИНАЄ ОРГАНІЗАЦІЙНУ ПРАЦЮ

Торолд, Онт.

Я вже два роки перебуваю у цій місцевості Торолд. Роботу активніше в українських робітничих товариствах важко розгорнути ширше за байдужість самих членів наших масових організацій. Поміж нами буває чимало таких, що понад все ставлять своє "я" й не чи не найбільше стримує уяку роботу в розгоні. Прийдеться не раз рішати якісь організаційні питання, тоді менше береться на увагу самий зміст і потребу такої справи, а здебільшого дивляться, хто справу підні. Значить, розбирається питання, як то кажуть, по сусідськи.

Організаційного життя освітньої праці в нас немає як слід розгорнутого. Нових членів важко здобути, а то й старих годі втримати при організації. На підприємства не приходять чи-

маю членів, не вважаючи на те, що на своїх ділових зборах схвальною влаштувати таке чи інше підприємство. Якось одного разу я начавши на представлення 35 присутніх: 10 чоловіків, 15 робітниць і 10 дітей. І аматорам якось важко грати представлення перед таким числом публіки. Правда, вчас забав не бракує в нас гостей. Приходять аж з поблизу містечкостей.

Я гадаю, що члени й членкині наших масових організацій повинні зараз перевірити свою працю, підшукати, в чому лежить оте гальмо, що стримує організаційно-освітню працю і його треба усунути. Саму роботу треба розгорнути з новим роком більше і заставити до праці усі зорганізоване членство. Не можемо остатись позаді других наших організацій.

Ф.

СТРІЛЬЦІ Й ВОЯКИ УГА! ЗМІЦНІМ ФРОНТ БОЙОВОГО ПРОЛЕТАРІАТУ

Торонто, Онт.

Під керуванням своїх рідних патріотичних політиків, робітників і селян Західньої України пераз пролинає своє крок не за свої власні інтереси, а за інтереси буржуазії без огляду на її національність.

Українська буржуазія завжди дєрла свої очі на західню європейську буржуазію, яка думала не лише запанувати над своїми працюючими масами, але й своєю граблїницькою політикою заволоділа мільйонами долоняльничих мас, з яких вона експлуатує все їхнє природне багатство. Та на лихо українська буржуазія до цього неадбана. Вона, бачучи будь-яке незадоволення із своїх працюючих, плазує перед чужою буржуазією, віддаючи свій народ в неволю цій буржуазії, а для сего бє затє дїставала і дїстав великі привілаї.

Українська буржуазія бачила, що вдержати масу в своїх лабєтах вона вже не зможе.

бувши українські січові стрільці, повинні скликати масові віча, на яких повинні відкрити всю зрадчу бувших старшин української армії. Ми зараз повинні посягнувати тим, що ще не зрозуміли класової боротьби.

Зробити ми зможемо тоді, коли ми всі масово вступимо до українських робітничих організацій в Канаді. В цих організаціях ми зможемо пізнати, що лише пролетарська революція вивольнить працюючі маси під експлуатації капіталістичної класи.

Між нами не повинні знаходитись такі, що не зрозуміли ще свого становища і не належать до робітничих організацій.

Ми, бувші українські січові стрільці, повинні йти з кличем: Геть з рідною жовтоблаткотною зрадою! Зміцнїмо фронт пролетарської революції!

Сурмач.

ТАКИМ АБИ ПЛЯЩИНУ — ЗА РЕШТУ НЕ ДБАЮТЬ.

Торонто, Онт.

Це було в Торонто. Саме до одного дому мого односельчана на вулиці Рїчард зайшли двоє колекторів з Укр. Роб. Дому. Вони йшли хата в хату поміж робітників українських і збирали передплату та пресовий фонд на робітничо-фермерську пресу. Зайшли й до мого односельчана. Саме у тій хаті вже було по винищі.

Не вїпіли товариш і товаришката увїйти до тієї хати, як на їх накинцлась жінка-католичка, викрикуючи, що покличте поліцїмена. Однеє, оті колектори не дуже слухали погроз нетверезої жінки, а стали переконувати, яку то користь принісить робітництву його робітничка преса і заохочували ету робітницю передплатити журнал "Робітниця".

Та не при своїм умі ота жінка ще більше накинцлась на тих колекторів робітничої преси. Нічого було робити, товариш і товаришката вїпіли, не вдержавши нічого в католички.

Оцю католичку вже знаю сім років. В неї немає діла, щоби хтось не вїс одної — три бочки пива чи пару пляшок вина. Поть подія і бється теж цодня. Після виницьки все хтось виходить з тої хати з поїблїваними очима. І на цей раз, коли в хату прибули колектори робітничої преси, плясуюче товариство вже було нетверезе. Аж на вулицю себе взаїмно викидали. Я зараз не подаю імення отого односельчана, що проганяв зі своєю жінкою робітничих колекторів, але я ще подам його, хай усі знають про його.

Присутній.

БУНТ РЕВОЛЮЦІЙНИХ В'ЯЗНІВ В ПЕРЕМІСЬКІЯ ТЮРМІ.

В тутешній тюрмі спалахнув бунт. За урядовим повідомленням, безпосередньою причиною бунту мало бути впровадження до визничної келї, в якій карється 20 комуністів, трьох кримінальних в'язнів. Обурені цим революційні в'язні вилотали двері, викинули кримінальничків і підняли голосний протест. Політичні в'язні інших визничних келї приєднались до протестантийної акції і зачали розбивати визничні двері.

Тюремна управа приклїкала величезний відділ поліції і оліцїсової сторожі, які спільними силами почали катувати політичних в'язнів. Бунт продовжувався дві години.

Офіційне повідомлення не каже всієї правди. Причиною бунту було не тільки посадження між політичних в'язнів трьох кримінальничків, які насправді є поліційними конфідентами, що мали підслухувати політичних в'язнів. Основною причиною бунту політичних в'язнів є жалкі відносини, серед яких ці в'язні перебувають в переміській тюрмі. Іжа, яку дають цим в'язням, є гірша як дя худоби. Нечистота, побой, позбавлення в'язнів будь-якої літератури доводять їх до роспуки.

І коли нас спільна неволя вигнала в країну світової буржуазії, ми не повинні обмежуватись лише на словах, а братись до діла. виправдати себе зможемо лише невтомною підготовчою працею до майбутніх боїв за знищення всевітньої буржуазії.

Підготовча праця повинна бути така: в пїлії Канаді, як і в інших країнах, де знаходяться

бувши українські січові стрільці, повинні скликати масові віча, на яких повинні відкрити всю зрадчу бувших старшин української армії. Ми зараз повинні посягнувати тим, що ще не зрозуміли класової боротьби.

Зробити ми зможемо тоді, коли ми всі масово вступимо до українських робітничих організацій в Канаді. В цих організаціях ми зможемо пізнати, що лише пролетарська революція вивольнить працюючі маси під експлуатації капіталістичної класи.

Між нами не повинні знаходитись такі, що не зрозуміли ще свого становища і не належать до робітничих організацій.

Ми, бувші українські січові стрільці, повинні йти з кличем: Геть з рідною жовтоблаткотною зрадою! Зміцнїмо фронт пролетарської революції!

Сурмач.

ТАКИМ АБИ ПЛЯЩИНУ — ЗА РЕШТУ НЕ ДБАЮТЬ.

Торонто, Онт.

Це було в Торонто. Саме до одного дому мого односельчана на вулиці Рїчард зайшли двоє колекторів з Укр. Роб. Дому. Вони йшли хата в хату поміж робітників українських і збирали передплату та пресовий фонд на робітничо-фермерську пресу. Зайшли й до мого односельчана. Саме у тій хаті вже було по винищі.

Не вїпіли товариш і товаришката увїйти до тієї хати, як на їх накинцлась жінка-католичка, викрикуючи, що покличте поліцїмена. Однеє, оті колектори не дуже слухали погроз нетверезої жінки, а стали переконувати, яку то користь принісить робітництву його робітничка преса і заохочували ету робітницю передплатити журнал "Робітниця".

Та не при своїм умі ота жінка ще більше накинцлась на тих колекторів робітничої преси. Нічого було робити, товариш і товаришката вїпіли, не вдержавши нічого в католички.

Оцю католичку вже знаю сім років. В неї немає діла, щоби хтось не вїс одної — три бочки пива чи пару пляшок вина. Поть подія і бється теж цодня. Після виницьки все хтось виходить з тої хати з поїблїваними очима. І на цей раз, коли в хату прибули колектори робітничої преси, плясуюче товариство вже було нетверезе. Аж на вулицю себе взаїмно викидали. Я зараз не подаю імення отого односельчана, що проганяв зі своєю жінкою робітничих колекторів, але я ще подам його, хай усі знають про його.

Присутній.

БУНТ РЕВОЛЮЦІЙНИХ В'ЯЗНІВ В ПЕРЕМІСЬКІЯ ТЮРМІ.

В тутешній тюрмі спалахнув бунт. За урядовим повідомленням, безпосередньою причиною бунту мало бути впровадження до визничної келї, в якій карється 20 комуністів, трьох кримінальних в'язнів. Обурені цим революційні в'язні вилотали двері, викинули кримінальничків і підняли голосний протест. Політичні в'язні інших визничних келї приєднались до протестантийної акції і зачали розбивати визничні двері.

Тюремна управа приклїкала величезний відділ поліції і оліцїсової сторожі, які спільними силами почали катувати політичних в'язнів. Бунт продовжувався дві години.

Офіційне повідомлення не каже всієї правди. Причиною бунту було не тільки посадження між політичних в'язнів трьох кримінальничків, які насправді є поліційними конфідентами, що мали підслухувати політичних в'язнів. Основною причиною бунту політичних в'язнів є жалкі відносини, серед яких ці в'язні перебувають в переміській тюрмі. Іжа, яку дають цим в'язням, є гірша як дя худоби. Нечистота, побой, позбавлення в'язнів будь-якої літератури доводять їх до роспуки.

І коли нас спільна неволя вигнала в країну світової буржуазії, ми не повинні обмежуватись лише на словах, а братись до діла. виправдати себе зможемо лише невтомною підготовчою працею до майбутніх боїв за знищення всевітньої буржуазії.

Підготовча праця повинна бути така: в пїлії Канаді, як і в інших країнах, де знаходяться

НЕ БУЛО Б ЗРАДИ КОРПУСНИКІВ І ВАТАЖНІВ ЗУНР ВЧАС 1918 Й 1919 РР. — ЗАХІДНЯ УКРАЇНА БУЛА Б РАДЯНСЬКОЮ

Венкувер, Б. К.

Оті робітничі й робітничі, що прибули після війни в Канаду, знають добре, як зрадкують українські політичні гендїарї з УНДО-радикального табору української працюючі маси та землях Західньої України. Їхня зрадлива робота тягнеться з самого початку так званих визвольних боїв а 1918 й 1919 років, вчас воєнних боїв за звільнення українських земель з-під обійки польської шляхти.

І саме за тієї масової зради, якої допустився політиканши з УНДО-радикального табору сьогодні царить на Західній Україні окупантська влада польської шляхти. Не було-б тієї зради, Західня Україна була-б сьогодні в злучі з Радянською Україною реорганізували соціалістичне будівництво у своїй країні. Та сталося. УНДО-радикали волїли обрати польську шляхту і її підкорити землі Західньої України wraz з трудящим населенням, чим провадити соціалістичне будівництво внарі з трудящими Радянської України.

Привіш рік 1922. Польська окупантська влада проголосила вибори до польського союму. В той час рада амбасадорів ще "вирішала" долю земель Східньої Галичини, хоч насправду вона вже в роках 1919 віддала польській шляхті оті землі на уярмлення. Але сїчно-жовті політики з УНДО-радикального табору обмановали українських трудящих щє тією радою амбасадорів, обрїхуючи українських селян і робітників, що рада амбасадорів готувить для Східньої Галичини "самостійність". І саме тому оті партї постановили бойкотувати польський сейм і не брати участі у виборах.

Одначе за пару днів до виборів радикали перші на чолї з попом Ільковим приступили до гїлборчої акції і з допомогою

польської поліції провели своїй 8 послїд до польського союму. Перша заява отих радикальних послїв в польському союмі щє перед рішенням ради амбасадорів була домагання до ради амбасадорів, щоби Східню Галичину залишити при Польці, бо того "бажас" український народ. Оту заяву польська шляхта роздула по усьому капіталістичному світі. Отим шляхом національної зради йшла радикальна більшовицька й даншловичащина щєраа далї й щєраа гїлбїше.

Зараз після законного віддання Східньої Галичини радою амбасадорів на визиск польській шляхті в 1923 р. УНДО-радикали навздогїд одї одним введують польським панам, гендїларю щєрауо українських трудящих і насїлїку з польською шляхтою готувить збройний папад на Радянську Україну, щоб назад повернути землі Радянської України польським поміщикам, а фабрики міжнародному капїталовї.

Все те бачуть українські трудящі Західньої України, щєраа за гендїларською політикою УНДО-радикалів і йдуть в протинаступ на отих УНДО-радикальних лїжокїчків польської шляхти. Визвольний рух на Західній Україні змагається, українське сєліане революціонїують, масовий зрив готувється. І хоч як намагаться УНДО-радикальна зрада на спїлку з фашистською поліцією Пілсудського здати визвольний рух, їхні зусїлля пропадуть на маршр. Революційної хвилї на Західній Україні не стримати польській шляхті та її лїжокїям з УНДО-радикальною хвилї ота зрада найде своїй грїб.

Е. Джуринський.

Товариші! Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісті"!

Advertisement for 'Workers and Farmers Book Store' featuring the book 'On the Western Front Without Changes' by E. Maria Remark. The ad includes the title in large letters, the author's name, a translation credit to J. Burgardt, and the publisher's address: 600 BELKIRK AVENUE, WINNIPEG, MANITOBA. It also mentions the price of 50 cents per copy and that the book is available in multiple languages.

ПРЕКРАСНА П'ЕСА НА СЦЕНІ УКР. РОБ. ДОМУ У ВІННІПЕГУ!

СТАРАННЯМ ДРАМСПІВГУРТКА ПРИ ВІДДІЛІ ТУРФДІМ В ІСТ КИЛДОНАН

— відіграється —

В СУБОТУ, 10 СІЧНЯ 1931 РОКУ

В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

прекрасну п'есу на 5 дій Т. Колісниченка п. н.

"ЛЮДОЖЕР"

Штука ця своїм змістом міцна, зворушаюча і цікава. Представляє змагання за життя, правду і честь проти підлості, нахабства й брехні. В штудії беруть участь першорядні сили Драмспівгуртка.

ПОЧАТОК В ГОДИНИ 8.30 ВЕЧЕРОМ

ВСТУП: 35, 25 І 10 ЦЕНТІВ

Дітям poniше 14 літ вступ заборонений

ДВА КОНЦЕРТИ В УКР. РОБ. ДОМІ!

ВІДДІЛ Т-ВА УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ У ВІННІПЕГУ

— устроює —

В НЕДІЛЮ, 11 СІЧНЯ 1931 РОКУ

В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

ДВА ВЕЛИЧАВІ

КОНЦЕРТИ

З ОДНОЮ Й ТОЮ САМОЮ ПРОГРАМОЮ.

ПЕРШИЙ КОНЦЕРТ ПІЧНЕТЬСЯ В ГОД. 7 ВЕЧЕРОМ

ДРУГИЙ КОНЦЕРТ ПІЧНЕТЬСЯ В ГОД. 9 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

БІЛОГВАРДІЙСЬКИЙ ЗГРАЇ НЕ ВДАЛОСЬ ЗАМАНИТИ РОБІТНИКІВ ДО ПЕТЛЮРІВСЬКОЇ СІЧІ

Тейлортон, Саск.

В місцевості Тейлортон немає Укр. Роб. Дому й робітничий знаєта йдуть до УРД в Бінфайт, Саск., що лежить недалеко Тейлортона. Якось недавно заклали нас товариші з Бінфайту прибути до них на патріотичний мітинг, що мав відбутися в патріотичній порці. Чимало робітників з Бінфайту вирушили на той мітинг. По дорозі вступили до Укр. Роб. Дому в Бінфайт і там це більше робітників прилучилися до ходу на те місце. Вирішили, щоб йти однією, туди на гаю. Так і зробили.

Приходжу я до патріотичної сідки й бачу на галі всієї 3-ох чоловіків. Як виявилось пізніше, це були голова, секретар і той же бейсик. За хвилину стали входити до галі шораз більше наших товаришів, сідка стала заповнюватися. Оті три патріотичні почали прити, запровадивши нас на РЗТ-судитки, які чергували в пентельках кожного майже робітника.

За якийсь час вступили панок і став говорити. Він говорив про молоді, далі замінив до гетьманів, вренні заговорив за державу, мовляв, вже усі народи мають свою державу, не мають її лише українці. Висні своєї промови, викрикуючи, замітив панок, що він бачить на сідці багато більшовиків, але він свою роботу буде продовжувати далі. Вренні закликав тих, хто "любить свою сідку, хай зістане в сідці, і як ехоче, може вступити до неї. А хто не любить сідку, хай забірається зі сідки". На питання, залив, не буде відповідала.

У сідці зробився рух, робітничі стали домагаються відповісти

га питання. Та пан петлюрівський мовчав, чекаючи, як робітники вийдуть зі сідки. І справді, певне число робітників подалося зі сідки надвір й там, висмілюючи "бесіду" сікарницького балакуна, чекали, аж онов заговорить він в сідці. За пару хвилин отой сікарник, міркуючи, що це самі його симпатиків стали, став вичитувати статут петлюрівської сідки.

Робітники, що осталися в сідці, стали кликати тих, які вийшли надвір. Сідка онов стала заповнюватися робітниками. Побачив петлюрівський агент, що поміж робітниками немає його симпатиків, став викрикувати на робітників та погрозувати поцілюю. В сідці сніхався грек. Робітничі заспалали питаннями петлюрівського агента, а він тільки вимахував на усі боки, бігав по сідці, викрикуючи що сили. Нараз усі робітники наче на команду стали співати "Інтернаціонал" в патріотичній галі. З патріотичних пик спливав лише грубими каплями піт.

Після відіспівання "Інтернаціоналу" робітничі усі поділись до Укр. Роб. Дому й там відіграли своїй мітинг. На тому мітингу стали стріляти і воляки УГА викрикувати усі здригачі вички корупсників УГА вчас відідули панування корупсників і ватажків ЗУНР за часів видавільних боїв на Західній Україні.

На тому мітингу стріляти і воляки УГА відіграли перед ренніта робітничими усі ті найчорніші дії корупсників УГА. Один стрілець розказував, як то він тілом і душою рвався во-

ловати за Україну, йшов у найбільші воги, аж одного разу сидньо захворів і його тоді корупсники готувались розстріляти, мовляв, що не хоче боронити "неякї українці". Інші молодий ще товариш розказував, що й його вибили корупсники по лицю, хоч він тоді був ще малим хлопчиною, за що били, він не знає. Розказували й інші стріляти та воляки УГА про своїх корупсників, розказуючи до вага оте будівання "самостійної України" українськими па-нами.

Робітничі з великим зацікавленням слухали промовців на мітингу і зараз таки виспалось до робітничих організацій 4-ох робітників. Мітинг в Укр. Роб. Домі закінчили відіспіванням "Інтернаціоналу".

Присутній.

ДОПОМОГЛИ НЕЩАСНОМУ РОБІТНИКОВІ

Севен Систерс Фалс, Ман.

Місцеві робітничі допомогли своєму товаришеві, що став жертвою визиску праці. Робітничі зложили своїй важко зарпашовані прити для того робітника, щоб хоч якийсь облегшити йому терпіння. Жертви зложили слідуочі робітничі:

По 1.00: І. Гвозд, І. Брега, С. Климчук, Н. Сома, Н. Микита, М. Галичак, Р. Медиский, С. Соколовський, С. Горенштан, В. Лагодський, І. Равновський, Н. Косель, М. Горшаний 75 центів; по 50 центів: П. Біленький, І. Дуляга, С. Дуляга, С. Седлячек, І. Білик, Р. Дурієс, В. Клін, С. Фустик, С. Фелорак, О. Стельмашук, О. Коломан, П. Назаркевич, Н. Очерук, Д. Дригорич, С. Стефанчук, І. Поврозник, М. Кічик, В. Нелько, П. Леськів, А. Ноский, С. Писмук, С. Навитка, К. Курецкий, М. Богун, І. Білий, Ф. Івницький, С. Бовк, Б. Ольшеский, В. Наза, В. Пелкар, А. Мірон, Сорпський, Ф. Білас, М. Вітрака, І. Станка, К. Шельницький, Г. Мінер, Н. Зикевич, І. Поторачинський, І. Нараток, А. Врошчук, Б. Агескі, А. Баїл, І. Грабра, М. Колодій, Н. Рулик, І. Наз, І. Нарбік 40 ц.; по 35 ц.: С. Нам, М. Фуг; по 30 ц.: М. Мирон, Ф. Пок, М. Луцький; по 25 ц.: І. Нель, М. Слук, Ф. Мартеранський, В. Микорук, А. Мауэр, І. Федорко, М. Башуцький, І. Лазарчук, І. Заріковський, І. Наза, М. Барчик, І. Пастирик, І. Артюк, А. Барюк, Д. Луш, Т. Бориско, П. Антимуш, І. Дентор, М. Давидович, В. Антолишин, А. Рашків, С. Тривачук, І. Кавдецький, Г. Фольсан, Н. Конон, І. Генсборек, В. Тарасюк, Д. Ковати, М. Микотко, М. Конда, І. Заборський, С. Сокол, М. Гуляк, А. Ішевський, А. Вербіцький, М. Гураля, П. Сас, П. Кохалевич, А. Залузяк, С. Сидлак, Ф. Гагуд, І. Імель, К. Болин, П. Ласко, М. Михальчук, М. Шкура, М. Янушка, І. Берншю, І. Гаушка, С. Бертаско, М. Антонович, Ф. Шубер, С. Вилук, С. Кнон, Ш. Гриншій, М. Ковзалович, І. Воїнік, М. Воєцький, І. Спейтер, Ф. Боднар, С. Дора, Л. Дарук; по 20 ц.: С. Турнер, П. Валсендорф; по 10 ц.: Р. Фрудел, І. Головатий. Разом усіх грошей зложили \$55.65. Усім жертводавцям склали ширі подяки.

Висель Бен.

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ РЗТ У ВІННІПЕГУ

— відбудуться —

В НЕДІЛЮ, 11 СІЧНЯ

в годині 2-ій пополуночі

Вкладки приймаються від 1-ої години пополуночі. Обовязком всіх членів і членкинь прибути на річні збори, бо є багато важних справ до вирішення. ЗАРЯД.

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ ЖІНСЕКЦІ ТУРФДІМ У ВІННІПЕГУ

— відбудуться —

В ПОНЕДІЛОК, 12-ГО СІЧНЯ

В УКР. РОБ. ДОМІ

Обовязком всіх членкинь прибути на ці збори на час. Початок зборів в год. 8.30 веч. ЗАРЯД.

НА ПРОДАЖ СОПІЛКИ.

Продаю по нафтаній шні сопілки. Дві сопілки ціною від 20 до 30 центів додати за одного долара. Менші сопілки з корком, для дітей, дванадцять центів додати — чотири за одного долара. Маю також фарму на продаж. Моя адреса: MIKE MELNYK, Box 25, Sturges, Sask.

Dr. F. RYBAK (M.D., C.M., L.M., C.C.) Лікар, оператор і акушер з практикою в Шікаго, Монреалі й Вінніпегу. Оперативні виконуює в шпиталях. Office: Cor. SELKIRK & MCGREGOR STS. Phone: 55 323 Residence: 562 ALFRED AVE. WINNIPEG Phone: 54 000

ПОВІДОМЛЕННЯ. РІЧНІ ЗБОРИ УКР. РОБІТНИЧОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.

ВІННІПЕГ, МАН.

Просимо всіх тих товаришів і товаришок у Вінніпегу, що забрали листи на збирання передплати і пресового фонду в листопадовій кампанії, щоб негайно звернули їх до адміністрації Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства. Листи мусять бути звернені без різниці, чи зібрано що на них, чи ні. Адміністрація.

Цим повідомляється всіх читачів і читачок, які визначають книжки в бібліотечі відділу ТУРФДІМ у Вінніпегу, щоб визначити книжки звернули сейчас до бібліотеки. Книжок потрібно для перевірки контрольною комісією.

Товариші і товаришки, які визначили книжки і тримають в себе по кілька місяців, хай звернуть їх, в противному разі будуть позбавлені права у визначуванні книжок на будуче.

ДО АМАТОРІВ В ШТУЦІ "ТІТКА КАРЛА"

Оцим повідомляється всіх amatorів і amatorок, що мають ролі в штудії "Тітка Карла", яку відіграється 17 січня ц. р. в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу, що проби цієї штудії відбуватимуться в такі дні: в понеділок, 12, в середу 14 і в п'ятницю, 16 січня. Проситись всіх amatorів і amatorок приходити на час. Режисер.

Оцим повідомляється всіх amatorів і amatorок, що мають ролі в штудії "Тітка Карла", яку відіграється 17 січня ц. р. в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу, що проби цієї штудії відбуватимуться в такі дні: в понеділок, 12, в середу 14 і в п'ятницю, 16 січня. Проситись всіх amatorів і amatorок приходити на час. Режисер.

Оцим повідомляється всіх amatorів і amatorок, що мають ролі в штудії "Тітка Карла", яку відіграється 17 січня ц. р. в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу, що проби цієї штудії відбуватимуться в такі дні: в понеділок, 12, в середу 14 і в п'ятницю, 16 січня. Проситись всіх amatorів і amatorок приходити на час. Режисер.

Оцим дається до відома всім мешканцям у Вінніпегу, що в суботу, 10 січня 1931 р., від години 8.30 вечером в Польській Робітничій Домі відіграється драма на 5 дій і 8 виступів п. н. "Кіада Дамалу Масоч". Проситись всіх любителів представити прибути і побачити цю дуже зворушуючу драму. Драмспівгурток докладає всіх старань, щоб виконати це представлення якнайкраще. Дітям вище 16 років вступ заборонений. Тикет можна вбути кожного вечера в Польській Робітничій Домі за 25 ц., а в суботу при кві за 30 ц. В неділю, 11 січня, в 8.30 години вечером, в Польській Робітничій Домі відіграється ВЕЛИЧАВНИЙ КОНЦЕРТ з доброго програму. Вступ за добровільними датками. ЗАРЯД ПРТ.

СЕЙНТ БОНІФЕРС, МАН.

Старанням драмгуртка при відділі РЗТ в Брукленді, Ман., відіграється в суботу, 10 січня 1931 р., в Укр. Роб. Домі Сейнт Боніферс. Відіграється п'єса час бажано драму М. Ірмана п. н. "ПІДЗЕМНА ГАЛИЧИНКА". Драмгурток докладає всіх старань, щоб цю драму відіграти якнайкраще. Просимо робітників і робітничих міста Сейнт Боніферс і околиці прийти якнайчисленніше. Вступ для дорослих 25 ц., а для дітей 10 ц. Початок в годині 8-ій вечером. ЗАРЯД.

УВАГА! ДРОМГЕЛЕР І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

Святкування першої річниці новозбудованого Робітничого Дому у Дромгелер, Алта., відбудеться 10 і 11 січня 1930 р. в слідуочім порядку:

В суботу, 10 січня, в 8-ій годині вечером відіграється оперетку "ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ".

В неділю, 11 січня, в 8-ій годині вечером відбудеться ВЕЛИЧАВНИЙ КОНЦЕРТ-МІТИНГ, на якому будуть промовляти бесідники, а співаки відіспвають і оркестра відіграє багато класичних творів.

Просимо робітничество Дромгелер і околиці прибути якнайчисленніше, щоб спільно і величаво відсвяткувати це свято.

ТРАНСКОНА, МАН.

Члени і членкинь українських робітничих організацій, які згуртовані при УРД, повинні звернути пильну увагу на слідуочі оголошення:

РІЧНІ ЗБОРИ відділу Жінсекції відбудуться в неділю, 11 січня 1931 р. в годині 2-ій пополуночі.

Всі новіше оголошені річні збори відбудуться в сідці Українського Робітничого Дому. Членство повинно собі запам'ятати день своїх річних зборів та прибути на них обовязково.

Товариші, відізнайте передплату на "Укр. Роб. Вісти".

Dr. V. CHASNYI (M.D., C.M., L.M.C.C.) Лікар, акушер і оператор з практикою в шпиталях в Монреалі й Ст. Боніферс. 417 SELKIRK AVE. WINNIPEG PHONE 55 866 (На місці д-ра Гераскеба.) Урадує також вечером.

NEW PALACE THEATRE SELKIRK & POWERS

Зараз показує фільм RAFFLES в якій бере участь артист RONALD COLMAN

Знаменита історія авантюризма, полярні романси, любові і зацікавлення — в додатку КОМЕДІЯ І ПОДІ ЗІ СВІТА

Спеціальне представлення (матіне) для українців В СЕРЕДУ ПОПОЛУДНІ 7 СІЧНЯ від години 12.30

ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА цього тижня виступають артисти Buddy Rogers і Helen Kane у фільмі HEADS UP

КОМЕДІЯ, СІРІЯЛ, ПОДІ ЗІ СВІТА

АДВОКАТ СЕМЕН ОЗЕРО

заступає у всяких судових справах як також полагодує всякого рода справи контрактів, земельні, спадкові і старокравецькі. S. V. OZERC, LL. B. WINNIPEG 917 ROYAL BANK BLDG., W. WINNIPEG бунш. Юніон Бейк, коло Сіті-Гов. Phone 89 262

НЕБУВАЛА НАГОДА!

Робітничі і фармері! Шадіть тижко зарпашованій гріш. Купуйте товари від нас, а зарібок, який би осталися в другого, осталися у нас. Ми виробляємо старокравецькі масарські вироби, як: ковбаси, сельсесони, балони, салами, заїчки. Маємо тожко ріжного рода свіже м'ясо, яйця, оселадці, сир, капуста і ріжного рода гротері. Ці беремо менше 10 фунт. з виробів, дістане по турботній ціні. Замовлення висилаємо за годину, або СОД. Пишіть або заходіть на адресу: HOME MEAT MARKET 10342-101ST STREET EDMONTON, ALTA. Phone 26 365

ПОШУКУЮ СПОЇТ СТАРНОКРАВЕЦЬ

Санди Ткач, яка через останній дев'ять років перебувала в Сейнт Боніферс, Ман., від часу 960 Мішюну вулиці. Я бажала б забрати її до себе, але не знаю де вона зараз знаходиться. Прощу слати повідомлення на слідуочу адресу: FROZYNA STOLARCHUK Box 42, KIRKLAND LAKE, ONT.

ПОШУКУЮ АВОРІДНОГО БРАТА

Михайла Трубача, з міста Скали, повіт Борщів, Галичина. Він перебуває дощичи час в Зузичевих Державих в місті Нью Йорку. Маю до него важку справу. Хто знає про него або про сім, прошу оголошувати на адресу: WLADYK GURSKY 14 PARKMAN AVE. TORONTO, ONT.

ПОШУКУЮ СВОГО СІНА

Василь Корда, з села Олешки, повіт Сінтин, Галичина. Прощу слати бажані інформації на слідуочу адресу: DMYTRO KORZ WILKIE, SASK.

ПРОДАЄМО РІЖНОГО РОДА СІТНИЙ КАЛЕНДАРІ

Маємо на складі ріжного рода сідний календарі на 1931 рік. Ціна за один 30 центів, 4 за долара, 22 за 50 центів, 45 за 10 центів. Замовлення разом з належністю посилайте на адресу: WORKERS AND FARMERS BOOK STORE 600 SELKIRK AVENUE WINNIPEG - MAN. - CANADA

ПРОДАЄМО РІЖНОГО РОДА СІТНИЙ КАЛЕНДАРІ

Маємо на складі ріжного рода сідний календарі на 1931 рік. Ціна за один 30 центів, 4 за долара, 22 за 50 центів, 45 за 10 центів. Замовлення разом з належністю посилайте на адресу: WORKERS AND FARMERS BOOK STORE 600 SELKIRK AVENUE WINNIPEG - MAN. - CANADA

ПРОДАЄМО РІЖНОГО РОДА СІТНИЙ КАЛЕНДАРІ

Маємо на складі ріжного рода сідний календарі на 1931 рік. Ціна за один 30 центів, 4 за долара, 22 за 50 центів, 45 за 10 центів. Замовлення разом з належністю посилайте на адресу: WORKERS AND FARMERS BOOK STORE 600 SELKIRK AVENUE WINNIPEG - MAN. - CANADA

ПРОДАЄМО РІЖНОГО РОДА СІТНИЙ КАЛЕНДАРІ

Маємо на складі ріжного рода сідний календарі на 1931 рік. Ціна за один 30 центів, 4 за долара, 22 за 50 центів, 45 за 10 центів. Замовлення разом з належністю посилайте на адресу: WORKERS AND FARMERS BOOK STORE 600 SELKIRK AVENUE WINNIPEG - MAN. - CANADA

ПРОДАЄМО РІЖНОГО РОДА СІТНИЙ КАЛЕНДАРІ

Маємо на складі ріжного рода сідний календарі на 1931 рік. Ціна за один 30 центів, 4 за долара, 22 за 50 центів, 45 за 10 центів. Замовлення разом з належністю посилайте на адресу: WORKERS AND FARMERS BOOK STORE 600 SELKIRK AVENUE WINNIPEG - MAN. - CANADA

ПРОДАЄМО РІЖНОГО РОДА СІТНИЙ КАЛЕНДАРІ

Маємо на складі ріжного рода сідний календарі на 1931 рік. Ціна за один 30 центів, 4 за долара, 22 за 50 центів, 45 за 10 центів. Замовлення разом з належністю посилайте на адресу: WORKERS AND FARMERS BOOK STORE 600 SELKIRK AVENUE WINNIPEG - MAN. - CANADA

ПРОДАЄМО РІЖНОГО РОДА СІТНИЙ КАЛЕНДАРІ

Маємо на складі ріжного рода сідний календарі на 1931 рік. Ціна за один 30 центів, 4 за долара, 22 за 50 центів, 45 за 10 центів. Замовлення разом з належністю посилайте на адресу: WORKERS AND FARMERS BOOK STORE 600 SELKIRK AVENUE WINNIPEG - MAN. - CANADA

ПРОДАЄМО РІЖНОГО РОДА СІТНИЙ КАЛЕНДАРІ

Маємо на складі ріжного рода сідний календарі на 1931 рік. Ціна за один 30 центів, 4 за долара, 22 за 50 центів, 45 за 10 центів. Замовлення разом з належністю посилайте на адресу: WORKERS AND FARMERS BOOK STORE 600 SELKIRK AVENUE WINNIPEG - MAN. - CANADA